

HRİSTİYANLIKTA
ORUÇ

Rev. İlhan Keskinöz

Kitap: Hristiyanlıkta Oruç
Yazar: Rev. İlhan Keskinöz

© Türk Dünyası Presbiteryen Kilisesi
www.presbiteryen.org

ISBN: 975-8379-22-4

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 16231

© Gerçeğe Doğru Kitapları

Davutpaşa Cad. Emintaş
Kazım Dinçol San. Sit. No: 81/87
Topkapı, İstanbul - Türkiye
Tel: (0212) 567 89 92
Fax: (0212) 567 89 93
E-mail: gdksiparis@yahoo.com
www.gercegedogru.net

Yeni Antlaşma'dan yapılan alıntılar, Kutsal Söz Yayınları tarafından yayınlanan *İNCİL –Sevinç Getirici Haber'den yapılmıştır.*

Baskı: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 89 93
Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul

Baskı: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 13 89
1. Baskı: Ekim 2000, **2. Baskı:** Kasım 2002
3. Baskı: Ekim 2005, **4. Baskı:** +++2011

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

I. BÖLÜM: Kilise Neden Oruç İlan Eder?

Tövbe Çağrısı
Hristiyanlıkta Oruç

II. BÖLÜM: MESİH MERKEZLİ ORUÇ

Belçika İnanç Açıklaması Bölüm 26 – Mesih'in Aracılığı
Orucu Ne Zaman Tutmalıyız?
J. Calvin'in Oruç Hakkındaki Öğretişi
Hangi Konularda Oruç Tutabiliriz?
Orucu Nasıl Tutmalıyız?

Markos 8:31-34 Ayetlerine Bakış

III. BÖLÜM: TANRI'YI DİNLEMEK

Yakup Mektubu 5. Bölüm

Mesih'in Oruç Hakkındaki Öğretisine Bakış

Oruç ve Uyanış

IV. BÖLÜM: ORUCA BAŞLAMAK

Tövbe Öğretisine Bakış

Kutsal Yazılar'a Bakış ve Dua

I. Rab'bin Duası ve Mezmurlar ile Dua

II. On Emir İle Dua

Günlük Okuma Takvimi İçin Dua Konuları

Günlük Okuma Takvimi

KAYNAKÇALAR

ÖNSÖZ

I.Korintliler 3:16 ayeti “**Tanrı'nın tapınağı olduğumuzu**” söylerken bunu “**Tanrı'nın Ruhu'nun bizde yaşamasına**” dayandırdığını görüyoruz. Böylece oruç da fiziksel bedenimizi aktif olarak kattığımız bir tapınma biçimi olarak vardır.

Ancak “**oruç**” derken sadece bedenın fizikselliğini kapsayan bir eylemden bahsetmiyoruz. Bedenin açlık veya susuzluğuna dua eşlik etmelidir. Bedenin ihtiyacı olan

şeylerden belli bir süre kaçınma eylemi olan oruç dua ile birlikte devam eden bir tapınma biçimi olduğundan; “oruç” dediğimiz de “**dualı oruç**” demek istiyoruz.

Dualı Oruç, Tanrı önünde alçalışı ve O’na itaati gerekli kılar. Böylece Tanrı’ya, O’nun Kutsal Kitap’ına, Kutsal Kilisesine olan hizmetimizi ve tanıklığımızı gözden geçirdiğimizde insanlık ailesi ile olan ilişkimizi de Tanrı’nın ışığına çıkarmış oluruz.

Bundan sonraki adım ise yaşantımızda tespit ettiğimiz aksaklıkları, yanlışları düzeltmeye çalışmak, hata ve günahlardan dönmek adımını içermelidir. Bu adım da hata ve günahlarımızın pişmanlığını duymak, Tanrı’nın Kutsal Ruhunu kederlendiren yönlerimizin **yasını tutmak** olarak kendini gösterir. Aksi takdirde oruç sadece bir alışkanlık olarak yerine getirilen bir şey olur ki, bunun da yüce Tanrı katında bir değeri yoktur.

“**İbadet**” Hristiyanlıkta çok geniş bir kavram olmasına rağmen genelde toplumlar bunu belirli dua saatlerinin ritüellerini kilisede ya da tek başına bir yerde yerine getirmek olarak görürler. Oysa “*İbadet*” deyince, Kutsal Yazılar’ı okumak, kilisede toplu halde ve ayrıca evimizde iç odamızda tek başına Tanrı’ya övgü ve şükran yükseltmek, tövbe, itiraf ve dileklerin sunulduğu duaları Tanrı’ya kaldırmak akla gelmelidir. Bunun yanında Kilisede vaaz edilen sözü dikkat ile vicdanen dinlemek, sakramentlere uygun bir şekilde katılmak, Rab’bin kutsadığı Şabat (Sebt) gününü tutmak bir Hristiyan’ın ruhani hayatının bir parçasıdır. Ancak bütün bunların içinde ondalık, sunu ve sadaka kurbanlarıyla, maddi varlıklarımızla

da Tanrı'ya teşekkür sunmak yer aldığı gibi **Dualı Oruç** ile de ibadetin kapsadığı her şeyi kişisel ve toplumsal olarak hayatın her alanında pratik etmeye çalışırız.

Bütün bunlarla birlikte merhamet hizmetlerini, sözlü ve yaşamsal olan tanıklığı-mızı pak bir yürek ile dünyaya vermeye çalışırız. Böylece “**ibadet**” deyince ifade ettiğimiz bütün bu şeyler ruhani hayatın gelişerek devamı için gerekli pratiklerdir.

Bu aşamada “**inanıyorum**” dediğimiz inancımızı bütün emir ve yasaklarıyla gündelik hayatın her adımına yerleştirmeye çalışırız. Bu da İbadeti belirlenmiş zamanlarda tekrarlanan şeyler olmaktan çıkarır ve yaşamın kendisi yapar.

Bu anlamda Kutsal Kitap'ın *oruç öğretisini* gözden geçirmek ile sanırım **ibadet hayatımızı**, yani hiç ağlayış ve gözyaşının olmadığı sonsuzluktaki ülkemize doğru olan bu dünyasal *hac yolculuğumuz* boyunca nefes almış olduğumuz tüm zamanı **gözden geçirmiş olacağız**.

Saygılarımla,
Rev. İlhan Keskinöz
I. BÖLÜM

KİLİSE NEDEN ORUÇ İLAN EDER?

Tövbe Çağrısı (Günahtan Dönün –*tövbe edin!*)

1-) Vaftizci Yahya, Mesih'in ön habercisi olarak ortaya çıktığında insanlığın tövbe ederek (*günahtan dönerek*) Mesih'i karşılamaya hazır olmasını istemiştir:

Matta 3: ¹O günlerde Vaftizci Yahya belirdi. Yahudiye çölünde sözü yayarak, ²“**Günahtan dönün**, çünkü **göklerin hükümrânlığı yaklaştı**” sözleriyle vaaz etmekteydi.

İsrail'in sıklıkla Tanrı'daki ayrıcalığını unutup başka ilahların ardınca gitmesini hatırladığımızda ise tövbe çağrısının (günahtan dönün) düşüşten sonra hep devam eden bir Tanrı çağrısı olarak Kutsal Kitap'ta yer aldığını görmekteyiz (Eyüp 34.21-24, Mezmur 11:4, Yeremya 2:19):

II.Tarihler 30:9 **RAB'be dönerseniz**, kardeşlerinizi, oğullarınızı tutsak edenler onlara acıyıp bu ülkeye dönmelerine izin vereceklerdir. Çünkü Tanrınız RAB lütfeden, acıyan bir Tanrı'dır. O'na dönerseniz, O da yüzünü sizden çevirmeyecektir.

Hoşea 14:1 Tanrın **RAB'be dön**, ey İsrail,
Çünkü suçlarından ötürü tökezledin.

Mesih'in yeryüzündeki hizmeti sırasında da aynı daveti yapması yine bu konunun önemine dikkat çekmektedir:

Matta 4: ¹⁷Bu olaylardan sonra İsa Söz'ü yaymaya başladı.
“**Günahtan dönün (tövbe edin)**, çünkü **göklerin hükümrânlığı yaklaştı**” diyordu.

Mesih yeryüzündeki hizmetindeyken yetiştirdiği elçileri ikişer ikişer göreve gönderdiğinde, onların da **Göklerin Egemeliğini aynı çağrı ile vaaz etmek üzere yetiştirilmiş olduğunu görmekteyiz**:

Markos 6:(7-13) ¹²Öğrenciler gidip insanların **günahtan dönmesi için sözü yaydılar**.

Kilisenin hizmetinde çarmıhtan sonra da **tövbe çağrısı (gü-**

nahtan dönün –tövbe edin) önemini yetirmemiştir. Bu yüzden Mesih göğe yükselmeden önce kiliseye tövbe çağrısı yapmaya devam etmek üzere vasiyet etmiştir:

Luka 24: ⁴⁶yazılmış bulunanlara ilişkin kendilerini aydınlattı: “Mesih’in işkence çekmesi ve üçüncü gün ölüler arasından dirilmesi gerektiğini ve ⁴⁷O’nun adıyla günahların bağışlanmasını sağlayan **günahtan dönüş (tövbe) bildirisinin Yeruşalim’den başlayarak tüm uluslara yayılmasını.**

Çarmıhtan sonraki ilk Pentekost Yortusunda elçi Petrus’un **“tövbe edin –günahlarınızdan dönün)”** diyerek verdiği vaazı (Elçilerin İşleri 2:38), elçisel kilisenin Mesih’teki hizmetine nasıl baktığı konusunda tarih boyunca kiliseye uyarıcı bir örnek olmuştur.

Tövbe çağrısı ile hizmetine güçlenerek devam eden kilise, karşılaştığı baskı ve zorluklarda bu misyonunu her devirdeki kiliseye hatırlatarak bir anlamda tövbe çağrısını bizlere miras bırakmıştır:

Elçilerin İşleri 5: ³¹Tanrı O’nu kendi sağına Başkan ve Kurtarıcı olarak yükseltti; İsrail’e günahlardan dönüşü (tövbeyi) ve günahların bağışlanmasını sağlasın diye...

Böylece elçisel kilisenin devamı olarak bizler de Kutsal Kitap boyunca var olan aynı çağrıyla yineliyor ve kilise olarak oruç ilan ediyoruz:

II.Tarihler 7:14 adımla çağrılan halkım alçakgönüllülüğü takınır, bana yönelip dua eder, kötü yollarından dönerse, gökten onları duyacağım, günahlarını bağışlayıp ülkelelerini sağlığa kavuşturacağım.

Mika 6:8 Ey insanlar, RAB iyi olanı size bildirdi; Adil davranmanızdan, sadakati sevmenizden

Ve alçakgönüllülikle yolunda yürümenizden başka
Tanrınız RAB sizden ne istedi?

2-) İsrail'in dindar yaşamında bazen çok belirgin olmasa da,
dini önderlerin Tanrı ve Kelamı'nı müjdeleme konusunda
sorumluluk aldıklarını Müjde'de okuyoruz:

Matta 23: ¹⁵“Vay sizlere dinsel yorumcular ve Ferisiler.
İkiyüzlüler! Çünkü denizde karada dolaşarak tek kişiyi ol-
sun yolunuza çekmek için didiniyorsunuz...

Mesih'in, Ferisiler'i yargıladığı bu ayette, Ferisiler'in [*en
azından bazılarının*] aynı zamanda Grek kültürünü seven
Yahudilere yönelik müjdeleme faaliyetleri içinde olduklarını
okuyoruz.

Bir kişiyi “yola çekmek (gerçek imana döndürmek)” sizce
ne anlama gelmektedir? Bir kişinin emirleri ve yasakları ile
Kutsal Kitap'ta açıklanan Tanrı inancına dönmesi için **‘tövbe
etmesi (günahtan dönmesi)’** gerektiği açık değil midir?

Böylece bu gün için bir kişinin inançsızlıktan veya imanı
bırakmışlıktan veya başka bir inançtan **tövbe ederek** yani
günahtan dönerek Mesih'e iman etmesi ile **Tanrı'ya dönme-
si** mümkün olmaktadır.

Diğer yandan bu Ferisiler'in İsrail halkına tövbe konusunda
bir şey öğretmediğini düşünebilir miyiz? Elbette hayır. Dini
yaşam içinde tövbenin bir yeri olduğu açıktır:

Yoel 2:12 RAB diyor ki,
Şimdi oruç tutarak, ağlayıp yas tutarak
Bütün yüreğinizle bana dönün.
13 Giysilerinizi değil,
Yüreklerinizi paralayın

Ve Tanrınız RAB'be dönün.
Çünkü RAB lütfkâr ve merhametlidir;
Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.
Cezalandırmaktan vazgeçebilir.

Öyleyse dini önderlerin kilisede oruç ilan etme ve öncelikle cemaati tövbeye davet etme yükümlülüğü altında oldukları konusu açıktır:

Yoel 2:15 “Siyon’da boru çalın,
Oruç için gün belirleyin, özel bir toplantı yapın.
16 Halkı toplayın, topluluğu kutsal kılın,
Yaşlıları bir araya getirin.
Çocukları, hatta emzikte olanları toplayın.
Güvey odasından, gelin gerdeğinden çıkıp gelsin.
17 Kâhinler, RAB’bin hizmetkârları,
Tapınağın girişiyle sunak arasında ağlaşıp,
‘Ya RAB, halkını esirge diye yalvarsınlar.
‘Mirasın olan halkının aşağılanmasına izin verme,
Uluslar onunla alay etmesin.
Halklar arasında neden,
Onların Tanrısı nerede? densin?”

3-) Hristiyan hayatı tövbe ve imana dayalıdır. Günah ve gazaptan kurtuluşun Mesih'in çarmıhta yaptığı sonsuz ve mükemmel kurbanı bağılı olmasından dolayı, iman yaşamı kendisini tövbecar bir yaşamda belli eder. Diri iman kendisini alçakgönüllülükle itiraf ve samimi tövbe ile yenilenme arayışında gösterir.

Mesih İsa yeryüzündeki hizmetindeyken “acı çekip öleceğini ve üçüncü gün ölümden dirilmesi ile günahların bağışlanması ve tövbe çağrısının (günahtan dönme çağrısının) Yeruşalim’den başlayarak bütün uluslara O’nun adıyla duyurulacağını” bildirmiştir (Luka 24:46-47). Böylece tövbe çağrısının

gelecekte (çarmıhtan sonra) kilisenin yaşamsal pratiklerinin içinde yer almasını istemiştir.

Mesih'in gelişine tanıklık etmek üzere hizmete başlayan Vaf-tizci Yahya *tövbe çağrısında* bulunarak (Matta 3:1-2), insan hayatına sadece Mesih'te bağışlanan yenilenmeye dikkat çekmiştir.

Böylece kilisenin Tanrı'nın lütfunu, bereketlerini, sağlayışını, vaatlerini, şifasını ve kurtarışını vaaz ettiği gibi; tövbeyi vaaz etmek de yine kilisenin görevidir.

Kutsal Kitap, insanın düşmüş olduğu için günahlı olduğunu; insanın Tanrı'nın gazap ve yargısından kurtulabilmesi için İsa Mesih'e iman etmesi gerektiğini; kurtuluşun Mesih'in çarmıh aracılığı ile düşmüş insana bağışladığı bir armağan olduğunu öğretir. **Bu imana sahip kimseler de Tanrı'nın bu lütfuna tövbekar bir yaşam ile itaat eder; alçakgönüllü bir tutum ile, yumuşak huylu bir yaşam ile bu lütfu cevaplarlar.**

Böylece Tanrı'nın geçmişte peygamber aracılığı ile; sonra da Mesih'in elçileri aracılığı ile yaptığı '*tövbe, günahların itirafı ve Tanrı'ya dönme*' daveti tarih boyunca her devirdeki kilise-de tekrarlanmıştır (Elçilerin İşleri 5:31):

İşaya 5:3 Kulak verin, bana gelin.
Dinleyin ki yaşayalım.
Ben de sizinle sonsuz bir antlaşma,
Davut'a söz verdiğim kalıcı iyilikleri içeren bir antlaşma yapayım.

Böylece Müjde'ye dayalı olarak kilise iman çağrısı yaparken Mesih'teki yaşama götüren tövbeyi vaaz eder:

Elçilerin İşleri 20: ²¹Yahudiler'e de Yunanlılar'a da Tanrı

doğrultusunda günahtan dönmeleri ve Rabbimiz İsa'ya iman etmeleri için tanıklıkta bulundum.

Böylece kilise olarak Mesih'in alçalış ile aramıza gelişini (*Kutlu Doğuş –Noel*) sevinçle kutladığımız gibi; Mesih'in ölüm ve mezar üzerindeki zaferini, yani Mesih'in ölümünü, dirilişini, göklere yükselişini (*Paskalya –Diriliş*) kutladığımız gibi; Kutsal Ruh'un gelişini (*Pentkost*) sevinçle kutladığımız gibi; tövbe, itiraf, pişmanlık, günahlar üzerine yas ve oruç ile kendini belli eden alçalış döneminde kilise Mesih ile olan birleşmişliğini oruç ve alçalışta da pratik eder.

Kilise Tanrı'nın vaatlerine bakarak bereketlendiği gibi; ölüle-
rin dirilişi, günahların affı ve sonsuz yaşam umuduna bakarak bereketlendiği gibi; *tövbe, itiraf, pişmanlık, yas ve oruç ile kendini belli eden alçalış döneminde* Tanrı'nın Kutsal Kitap'ta günahı yargıladığı, halkını günah sebebiyle azarlayıp uyardığı bölümleri de okuyup ilan ederek veya bunları vaaz eder bereketlenir.

Böylece alçalış dönemi boyunca kilise kendi hizmetini gözden geçirerek bereketlenir; hizmet ve adanmışlığında dualı oruç ile bu şekilde yenilenmeyi arar.

Böylece günahların itirafı ve tövbe ile bağışlanma talebimiz bizi diğer bir adıma götürmelidir: **BAĞIŞLAMAK – başkalarını bağışlamak.**

Matta 6: ¹²Ve bize karşı suç işleyenlerin suçunu bağışladığımız gibi sen de bizleri bağışla.

Rab'bin duasındaki bağışlanma yakarışımızı hatırlarsak, Tanrı'dan bağışlanma dilenmek için O'na yaklaşırken başkalarını bağışlamış olmamız esastır. Yani başkalarını bağışladığımız için Tanrı'dan bağışlanma dilemeye cesaretimiz vardır.

Böylece orucumuzun başlangıcına “**kişisel itiraf, samimi tövbe, bağışlanma dualarımızı ve başkalarını bağışlamayı**” koyuyoruz. Bu durumda aşağıdaki Kutsal Öğüt oruca başlarken ve orucumuz süresince sıklıkla hatırlamamız gereken konuları içermektedir.

Matta 6: ¹⁴“İnsanların suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizleri bağışlar. ¹⁵Ama bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamayacaktır”.

Matta 6: ¹⁶“Oruç tutarken ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Çünkü bu kişiler insanlara oruçlu görünmek için yüzlerini yozlaştırırlar. Doğrusu size derim ki, onlar karşılıklarını aldılar. ¹⁷Ama sen oruç tutarken başına çekidüzen ver, yüzünü de yıka. ¹⁸Öyle ki insanlara değil ama gizlide olan Baban’a oruçlu görünesin. Gizlilikte gören Baban da sana yaraşanı verecektir.”

Markos 11: ²⁵Duaya durduğunuzda, herhangi birine karşı bir şeyiniz varsa onu bağışlayın ki göklerdeki Babanız da suçlarınızı sizlere bağışlasın.”

Hristiyanlıkta Oruç

Hristiyanlıkta oruç genelde yılın belirli ayı için konmuş bir ibadet biçimi değildir. Kiliselerin ibadet takvimlerinde cemaati teşvik ve bir hatırlatma olarak oruç dönemleri yer almasına karşın, imanlılar diledikleri zaman oruç tutabilirler.

Orucu; kişinin kendini alçaltarak ruhsal olanı aramak için yiyecek ve içecek şeylerden belirli bir süre uzak durması olarak tanımlamamız mümkündür. Diğer yandan Hristiyanlık, orucu günahlarımız üzerine “yas tutmak” ile ilişkili olarak düşündüğünden oruç döneminde neden şölen sofralarına

benzer bir yeme alışkanlığımız olmadığı da kendiliğinden açığa çıkar. Böylece kişiler kendilerini alçaltarak, ruhsal olanı aramak için yiyecek ve içecek şeylerden belirli bir süre uzak dururlarken diğer yandan da her kişi kendi sahip olduğu imkanlarından daha sade ve basit olarak hazırlanmış oruç sofralarıyla “ruhta yoksulluğu” pratik eder. Çünkü oruçta esas olan; kişinin gururunun kırılması, günahlılığının farkında olarak pişmanlık duyup tövbe etmesidir.

Kişi, oruç dönemi boyunca bütün aklı, bütün gücü ve bütün kalbiyle Tanrı’yı aramaya yönelir. Genelde Kutsal Kitap’ta oruç bahsinin geçtiği yerlerde dua, yakarış ve Tanrı’yı aramaktan bahsedilir –böylece “oruç” dediğimizde anlatmak istediğimiz şey “dualı oruç” yani dua ile birlikte devam eden oruçtur.

Kutsal Kitap oruçtan bahsettiği zaman duaya her zamankinden daha fazla vakit ayırmamızı bekler. Oruç; yalnızca aç kalarak yine günlük işlerimizi aynen yapmaya devam ederek geçirdiğimiz dini bir zorunluluk ya da yük değildir.

–oruç sadece midemizin tuttuğu bir eylem, bir iş değildir; dualı oruç gündelik yaşamın içinde Mesihsel bir yürüyüş olarak yer almalıdır–

Kutsal Kitap’ın **İşaya 58.** bölümü Tanrı’nın oruç için olan isteği hakkında bize yeterli bilgi verir:

¹“Yüksek sesle çağır; esirgeme,
Sesini boru gibi yükselt,
Ve kavmime günahlarımı,
Ve Yakup evine suçlarını bildir.

²Halbuki her gün beni arıyorlar,
ve yollarımı bilmekten hoşlanıyorlarmış!
adalet etmiş ve Tanrısı’nın hükümlerini

bırakmamış bir millet gibi...
Benden adil yargılar soruyorlar;
Tanrı'ya yaklaşmaktan hoşlanıyorlarmış.
3'Niçin oruç tuttuk da görmüyorsun?
Canımızı alçalttık da bilmiyorsun?' diyorlar.
İşte, siz orucunuz gününde keyfinize bakıyor
Ve bütün işçilerinizi sıkıştırıyorsunuz.
4İşte, siz kavga ve çekişme için
Ve kötülük yumruğu ile vurmak için oruç tutuyorsunuz;
Bugünkü gibi oruç tutmakla
Sesinizi yükseklerle duyuramazsınız.
5Benim seçtiğim oruç,
İnsanın canını alçaltacağı gün, böyle mi olur?
Saz gibi başını eğmek
Ve altına çul ve kül sermek mi?
Buna oruç ve RAB'be makbul gün mü diyorsun?
6Benim seçtiğim oruç,
Kötülük zincirlerini açmak,
Boyunduruk bağlarını çözmek
Ve ezilmiş olanları hür olarak koyuvermek,
Ve her boyunduruğu kırmak değil mi?
7Kendi ekmeğini aç olanla paylaşmak
Ve yurtsuz düşkünleri kendi evine getirmek
Ve çıplağı görünce üstünü örtmek
Ve kendi etinden olandan kaçınmamak değil mi?
8O zaman ışığınız tan gibi doğar
Ve yaranız çabuk et sürer;
Ve doğruluğunuz önünüzden gidecek;
Ve RAB'bin izzeti arkanızda olacak.
9O zaman yardıma çağıracaksın,
Ve RAB cevap verecek;
Feryat edeceksin ve: 'İşte, buradayım' diyecek.
Eğer boyunduruğu, parmak uzatmayı
Ve fesat söylemeği ortanızdan kaldırırsanız;
10Ve canının çektiği şeyi aç olana verirsen,

Ve alçaltılmış canı doyurursan;
O zaman karanlık içinde ışığın doğacak,
Ve koyu karanlığın öğle vakti gibi olacak.
¹¹Ve daima RAB sana yol gösterecek,
Ve kurak yerlerde senin canını doyuracak,
Ve kemiklerini kuvvetlendirecek;
Sulanmış bir bahçe gibi,
Suları tükenmez bir kaynak gibi olacaksın.
¹²Halkınız eski yıkıntıları onaracak,
Geçmiş kuşakların temelleri üzerine
Yeni yapılar dikeceksin
Ve sana: ‘Yıkılmış Duvarları Onaran,
Sokakları oturulacak hale getiren’ denilecek.
¹³Şabat Gününü ayak altına almazsan;
ve kutsal günümde dilediğini yaparak
Eğer Şabat Günü’ne ‘zevкли gün’
ve RAB’bin kutsal gününe ‘onurlu gün’ dersen
Ve kendi yollarından gitmeyerek o günü onurlandırırın
Ve kendi dilediğini yapmaz ya da boş sözler söylemezsen
¹⁴O zaman zevkini RAB’de bulursun;
Ve seni dünyanın yüksek yerleri üzerine bindiririm;
Ve atan Yakup’un mirasını sana yediririm”
RAB’bin ağzı söyledi.

1. ayete baktığımız zaman Tanrı, kendi halkının günah ve suçlarını bilmesini istiyor. Dindar bir şekilde Kutsal Yasa’nın gereklerini yerine getiren, oruç tutan; ama yürekte hiçbir değişim yaşamayan, kendi günahlarının farkında olmayan, kendinde değişmesi gerekenleri fark etmeyen bir halk Tanrı’yı hoşnut edemez.

Demek ki, orucun tanımını yaparken **kendi günah ve hatalarının farkında olmak** diyebiliriz. Halkın ruhen yüreklerinde **isyan ve itaatsizlik** vardı. Orucu bir askeri kural gibi yerine getiriyorlardı. Böylece yürekte kaynaklanan kötü düşün-

celer onları oruca rağmen kirli tutmaktaydı. Aç kalmak dışında dünyasal alışkanlıklarının ve tutkularının onları yönlendirdiği her şeyi yapıyorlardı. 2. ve 3. ayetlere baktığımız zaman sözde tuttıkları bu oruç ile kendilerini doğru görmeye başlıyor, Tanrı'ya “*bu neden böyle oldu, neden benim başıma şu iş geldi*” gibi sorularla adeta hesap sormaktaydılar. Bu gurur ile ‘*Niçin oruç tuttuk da görmüyorsun? Canımızı alçalttık da bilmiyorsun?*’ diyecek kadar Tanrı'ya karşı küstah bir tavır takınmışlardı. Bu da şekilci ve gösterişe dayanan gerçek olmayan bir dindarlığın işareti idi (Matta 15:7-8). Onların dindarlığı başkalarına adalet etmeyi kapsamıyordu. Onlar oruç günlerini Tanrı'ya ayırmıyordu; dua ve Kelam okumasına ayırmıyordu; onlar Kutsal Yazılar'ı araştırıp aklının, yüreğinin ve yaşamının gerçek durumunu anlamaya çalışmıyordu. Onlar oruç günlerini Tanrı hakkında öğrenmeye ayırmıyor, Tanrı'nın onları nasıl gördüğü hakkında düşünmüyor; ama başkalarını sıkıştırmaya devam ediyorlardı.

Sanki Tanrı onların oruç tutmasına muhtaçmış gibi Tanrı'dan bir karşılık vermesini bekliyorlardı. Kendileri yaptıkları bu işin karşılığında Tanrı'nın onlara bir şeyler verme zorunluluğu varmışçasına Tanrı'dan hesap soruyorlardı. Oysa Tanrı bizlerin oruç tutmasına ihtiyaç duymuyor. **Oruç bizim içindir, orucu Tanrı için değil, öncelikle kendimiz için tutuyoruz. Çünkü değişmesi gereken bizleriz, Tanrı değildir; değişmesi gereken bizim yüreğimiz, bizim hayatımızdır.** Bizler oruç tutunca Tanrı bir şeyler kazanmış olmuyor ki, tutmadığımız zamanlarda Tanrı bir şeyler kaybetmiş olsun. Demek ki, oruçta diğer bir esas değişmiş bir düşünce, değişmiş bir yürek ve yenilenmiş bir hayat ile yeni bir başlangıç yapmaktır.

Böylece **gururumuzu fark etmek ve bunun kırılmasına çalışmak orucun diğer bir esasıdır.** 3. ayet “*siz orucunuz gününde keyfinize bakıyor ve bütün işçilerinizi sıkıştırıyorsunuz*”

nuz” demektedir. Oruç tutarken kavga eden, çekişen ve işçilerini sıkıştıran, kötülük ve hile yollarından ayrılmayan böyle insanlar kendi suçlarını göremiyorlardı. Öyleyse orucu mi-demizden önce aklımız ve yüreğimiz tutmalıdır.

Görüyoruz ki, oruç ile farkına varmamız gereken diğer bir nokta ise; **ailemizin, kültürümüzün, alışkanlıklarımızın ve yetişme tarzımızın bizi yönlendirdiği yanlış insani ilişkilerin farkına varmamız, tövbe ve pişmanlıkla değişmeğe çalışmamızdır.**

Demek ki, oruçta Tanrı ile düzeyli bir ilişki hedeflenirken, dünyaya karşı da insani yaklaşımlarımızın olumlu bir yönde değişmesi söz konusu olmalıdır. Kutsal Yazı 4. ayette orucun gurur ve nefret ifadeleri ile lekelendiğine dikkat çekiyor. 4. ayette oruç hakkında “*siz kavga ve çekişme için ve kötülük yumruğu ile vurmak için oruç tutuyorsunuz*” derken, 9. ayette “*eğer boyunduruğu, parmak uzatmayı ve fesat söylemeği ortanızdan kaldırırsanız*” ifadeleri ile, oruç tuttuğumuz için tutmayanları suçlamak ve ‘*işte şu oruç tutmayanlar var ya*’ diye onlara parmak uzatarak ayırım yapmamız, suçlamamız yasaklanır. Ne yazık ki, hemen her oruç döneminde oruç tutanlar ile tutmayanlar arasında bir kavga ve çekişme yaşanır. Doğrusu, bu tatsız olayların sebebi oruç tutan insan ise, vay o kişinin haline! Tanrımız bizlere oruçlu olmayanlara karşı bir tavır sergileme hakkı vermemektedir. Oruçta hedeflenen şey yalnızca kavga ve çekişmelerden uzaklaşmak değildir. Ayrıca ailemizde, arkadaş ve akraba çevremizde dargın olduğumuz kimselerle, bize dargın olan kimselerle barış yapma yolunda samimi girişimlerde bulunmamız gerekmektedir. Dargın olan kimselerin barıştırılmasına arabuluculuk yapmak için kolları sıvamak da orucumuzun bir parçası olmalıdır.

5. ayette Tanrı, hem oruç tuttuğumuzu herkese ilan eden davranışların sergilenmesine, hem de sahte alçakgönüllülük gös-

terilerine orucu alet etmemize karşıdır. Ve diğer yandan oruç gününü *'insanın canını alaltacağı gün'* olarak niteler. Kişi gururdan tövbe edip, bir günahkâr olduğunu kabul etmeli, alçakgönüllülüğü öğrenmeye ve yaşamaya çalışmalıdır. Buradaki *'Benim seçtiğim oruç'* şeklindeki ifade, yüreğinde kötülük olan kimselerin kurban ve sunularının Tanrı'yı hoşnut etmediği konusunu aklımıza getirmektedir (İşaya 1:10-15):

Amos 5:21 RAB şöyle diyor:

“İğreniyor, tiksiniyorum bayramlarınızdan,
Hoşlanmıyorum dinsel toplantılarınızdan,

22 Yakmalık ve tahıl sunularınızı

Bana sunsanız bile kabul etmeyeceğim,

Besili hayvanlarınızdan sunacağınız

Esenlik sunularına dönüp bakmayacağım.

23 Uzak tutun benden ezgilerinizin gürültüsünü,

enklerinizin sesini dinlemeyeceğim.

24 Bunun yerine adalet su gibi,

Doğruluk ırmak gibi sürekli aksın.

Ancak görünen o ki, Tanrı'nın şikayetçi olduğu bu insanlar *'başını eğmek ve altına ul ve kül sermek'* gibi töresel olarak yapılan yas hareketlerini oruç günlerinde uyguluyorlardı (Yoel 1:13-14). Ama Tanrı onların ritüellerinden çok, onların içsel değişim ve tutumlarıyla ilgilenmektedir (Matta 6:16-18).

6. ayette emrimiz altında çalışan kişilere karşı olan tutum ve davranışlarımıza dikkat çekilmektedir. Yetkimiz altında çalışan işiçilere ya da yönetimimiz altındaki memur ve müdürlere karşı olan davranışlarımız acaba Tanrı'yı hoşnut ediyor mu? Aynı zamanda sizin yetkiniz altında olan ev halkı ve evde çalışan insanlarla olan diyalogunuz nasıl? Komşularınızla olan ilişkiniz ne durumda? Tanrı oruç zamanında bunları da gözden geçirmenizi istemektedir.

Eğer bir kişi emri altında çalışan kişilerin haklarına saygı duymuyorsa, onların maaşlarını düşük ödüyorsa, sigortasını ödemiyorsa, düşük ücret için küçük yaşta çocukları çalıştırıyorsa; fakirlere, ihtiyaç içinde olan kimselere karşı merhamet etmiyorsa, Tanrı bu kişinin tuttuğu oruçla da ilgilenmiyor. Bu ayette yine *'benim seçtiğim oruç'* ifadesi karşımıza çıkıyor. Böylece bu ifade oruç hakkında düşünülen ve pratikte uygulanan yaklaşıma farklı bir bakış açısı getiriyor. *Tanrı'nın razı olduğu oruç* sıkıntı içinde olanların teselli edildiği, muhtaç olanların rahatlatıldığı bir oruç olmalıdır; *Tanrı'nın razı olduğu oruç* imkanlarımız ölçüsünde başkalarının ihtiyaçlarına cevap vermek olmalıdır (Matta 25:34-40).

Yine komşumuzun hakkı bize geçmişse ve yaptığımız bu yanlışlıkları düzeltme yolunda yüreğimizde bir pişmanlık oluşmamışsa, yetkimiz altındaki insanların bize geçen hakları konusunda Kutsal Kitap'a uygun ahlaki bir tavır sergileme prensibi geliştirmek için bir adım atmamışsak, Tanrı tuttuğumuz bu oruçtan memnun değildir.

Komşumuzun, işçilerimizin, emrimiz ya da yetkimiz altında çalışan kişilerin, ailemizde ve akrabalarımızdaki kişilerin şahsına karşı takınmış olduğumuz kaba veya yanlış davranışlardan dönmemişsek; orucumuzdan beklenen gerekli manevi yatı alamamışız demektir. Aslında bu ayetlerin bizi ulaştırmak istediği noktaya **“Samimi İnanç”** ya da **“Gerçek Dindarlık”** diyebiliriz. Çünkü Tanrı öncelikle kendisinden korkup O'nun yollarında yürümemizi, O'nu bütün yüreğimizle ve bütün canımızla severek O'na hizmet etmemizi istemektedir (Tesniye 10:12). Çünkü bunu başaramadan komşularımızı da (insanlık ailesini) sevemeyeceğiz (Matta 12:33).

Onlara karşı olan kötü söz ve davranışlardan vazgeçmek (*kötülük zincirlerini açmak, boyunduruk bağlarını çözmek*), sözle ya da zorlayarak yaptırdığımız işlerle sanki bize karşı mec-

burlarmış gibi insanlardan daha fazla şeyler isteyerek, esir gibi gördüğümüz insanlardan özür dileyip onların gönlünü almak, onlara da kendimize yapılmasını istediğimiz şekilde davranarak (*ezilmiş olanları hür olarak koyvermek ve her boyunduruğu kırmak*) herkese karşı merhamet göstermek ve hayatımızı değiştirmeye karar vermemiz orucun kendisidir.

Ayrıca içinde bulunduğumuz ruhsal savaşta bütün bunları başarabilmek ve galip gelebilmek için oruç bize destek olacaktır. Şeytan'ın oyunlarına düşmemek ve tuzaklarını kırmak için duamızın yanında oruç bize büyük bir destek olacaktır. Tanrı halkı kendini alçaltıp oruç ve dua ile Tanrı'nın önünde yürümeye çalıştığı zaman her boyunduruğu kıracak ve her bağı çözecektir. Ölüm diyarının kapıları bile Tanrı halkının sahip olduğu yetkiye direnemeyecektir. Tanrı halkı Kurtarıcı Tanrısı'nı hoşnut eden dua ve oruçla yeryüzünde bağladığı her lanet ve kötülük göklerde bağlanmış olacak, yeryüzünde çözüldüğü her bereket göklerde de çözülecektir (Matta 16:19).

7. ayette Tanrı'nın bizden acıyan bir yürek ile kendi yiyeceğini, giyeceğini başkaları ile paylaşan biri olmamızı istediğini görüyoruz. Yani Tanrı, tıka basa karnımızı doyurduktan sonra tekrar yiyeceğimiz zamana kadar yiyeceklerimizi saklayıp bir süre için aç kalmamızla hoşnut olmuyor. Tanrı elindeki yiyeceği aç olanla paylaştığı için aç kalan bir insan görmek istiyor. Yani oruç bir açlık ve susuzluk döneminden çok, bir paylaşma ve insanlarla kucaklaşma dönemi olmaktadır. Diğer yandan insanlara yardım yaparken Mesih'in garip, yoksul, savunmasız, kimsesizlere olan ilgisi ve merhameti aklımızda olmalı; Müjde'yi ve Müjde hizmetini ırk veya din ayrımı yapmaksızın devam ettirmeliyiz (Matta 25:34-40). 6. ve 7. ayete genel olarak baktığımızda “**Gerçek Dindarlığın**” tarifini görüyoruz.

Yakup 1: ²⁵Oysa özgürlüğün yetkin yasasına yaklaşıp on-

da sürekli kalan kişi, dinlediğini unuttuven birisi değil, tam tersine **gerekli eylemi bütünleyendir**. Bu insan kendi işinde mutluluk bulur.

²⁷Göksel Tanrı'nın ve Baba'nın önünde **pak ve lekesiz dinsellik** şudur: Yetimleri dulları acılarında görmeye gitmek; kendisini de dünyasal çürüklükten korumak.

Yani oruç, **ezilmiş, toplum dışına itilmiş insanları hor görmemek, farklı millet ve ırkları sevebilmeyi öğrenme gayretidir.**

7. ayetteki '*kendi etinden olandan*' ifadesi akrabalarımız ve yaşadığımız çevredeki diğer insanları; ve genelinde bütün insanlık ailesini işaret etmektedir. Öyleyse bizim ruhsal gıdamız olan Tanrı Sözü'nü kendi etimizden olan bütün insanlık ailesi ile paylaşıyor muyuz? Tanrı'nın lütfekar merhametini ve cömert iyiliğini başkalarına götürmek konusunda tembel miyiz yoksa gayretli mi?

İncil yalnızca Hristiyanlar için değil, bütün dünya içindir. İman edenler için özel bir vahiydir. İman etmeyenler için genel vahyin yanında Tanrı'yı ve ahlaki standartları öğreten, günah ve cezayı, Tanrı sevgisini ve yargısını öğreten bir kitaptır. Bu ruhsal yiyeceği hep kendimize mi saklıyoruz yoksa yaşadığımız her yerde herkesle paylaşıyor muyuz? Kendi ailemiz ve kendi kilisemiz dışında bulunan insanların da Tanrı Sözü'ne ihtiyaçları olduğunu görebiliyor muyuz? Gerek ruhsal gıda gerekse fiziksel gıda olsun, bunları paylaşmak sevgi ve merhamet gerektiren şeylerdir.

Henüz İsa Mesih'in yüreğini tam olarak anlayamamışsak, bunları yaşamamız oldukça zordur. Luka 10:25-37 ayetlerinde sonsuz yaşamı alacak kişinin nitelikleri anlatılırken iyi komşuluk ilişkilerine dikkat çekilir. Buradaki iyi komşu '*yaralı insanı görünce yüreği sızlayan (33. ayet) ve acıyıp mer-*

hamet eden (37. ayet) olarak tanımlanır. Bu anlamda “*kendi etinden olandan kaçınmamak*” ifadesi bütün Adem soyuna işaret etmektedir. Dil, kültür, ırk, inanç ve coğrafya gözetmeksizin, varlığını Tanrı’dan almış olan bütün insanlık ailesini “*kendi etimizden*” olarak düşünmek; ve dünyaya Mesih’in bir eli olarak yardım, merhamet ve hizmet sunmaktır.

Neticede **iyi komşu** ekmeğini, Kutsal Kitap’ını, imkanlarını tanımadığı kimseler için bile paylaşan kişidir (Luka 10:25-37). Bunu yaparken motivasyonu hümanizm değildir, iyi işler yapma görevi değildir. Fakat bunu yaparken bakış açımız ‘*çok acıyan ve lütfeden, geç öfkelenen ve inayeti ve hakikati çok olan*’ Tanrı’nın yureğidir.

Diğer yandan ‘*kendi etinden olandan kaçınmamak*’ sözleri başta kendi anne ve babamıza karşı sorumluluklarını ihmal edenlerimizi uyarmaktadır. Onların yaşlılıklarını iyi geçirmelerine yardımcı oluyor muyuz? Onların yaşlılığından kaynaklanan sözlerini, davranışlarını ve isteklerini saygı ve anlayışla karşılıyor muyuz? Ailemizdeki yaşlılar bizim varlığımız için şikayet mi yoksa şükür mü ediyor?

Ve yine kendi etimizden olan eşimiz ve çocuklarımız ile olan ilişkilerimizin Kutsal Kitap temelinde bizlere verilen sorumluluklara uygun olup olmadığını gözden geçirmemiz gerekir. Ev halkımız ile olan ilişkide davranışlarımız başkalarına açıklanmış olsaydı acaba bizi utandırır mıydı? Onlara yeterli vakit ayırıyor muyuz? Yoksa biz de çağımızın meşgul olma hastalığının esiri miyiz? Plan, program ve randevularımızla olan meşguliyetimiz, ailemizle vakit geçirmemize bir engel teşkil eder halde mi? Öyleyse orucumuz aynı zamanda kendi evimize maddi ve manevi olarak verdiğimiz desteği, ayırdığımız zamanı gözden geçirmemizi gerektirir. Aile yaşamında bir taraf ihmalkâr ve düşüncesiz, diğer taraf da yüklerin ağırlığı altında yalnız bırakılmış olmamalıdır. Eşler sorumlulukla-

rına sahip çıkmalı ve birbirlerinin yüklerini hafifletme gayreti içinde olmalıdırlar. Yoksa oruçta hangi gün ne yiyeceğimizi düşünmenin bir yararı yoktur. Yani sorumluluklarına sahip çıkılmamış bir oruçta sadece aç kalmanın bize yararı olmaz.

İşimiz ve diğer meşguliyetimiz, bizim için bir din haline gelmemelidir. Bu yalnızca dış dünya için değil kilise için de bir problemdir. Kişiler sürekli plan ve projelerle uğraşmaktan, sürekli '*Tanrı için bir şeyler yapıyor olmaktan*' o kadar çok meşguldür ki, Tanrı ile vakit geçirmeye, O'nu dinlemeye ve O'nun Sözleri'ni çalışmaya, dua etmeye bile vakit yoktur.

Bu durumda oruç, **Tanrı için bir şeyler yapmaktan önce '*Tanrı ile birlikte bir şeyler yapma*' girişimimizin ilk adımıdır.**

İnsanlar arasında ayırım yapmamak, insanlığı sevgiyle kucaklamaya çalışmak Tanrı'nın beğenisini kazanmış bir oruçtur.

8. ayetteki '*O zaman ışığın tan gibi doğar ve yaranız çabuk et sürer ve doğruluğunuz önünüzden gidecek; RAB'bin izzeti arkada olacak*' sözleri Tanrı'nın isteğine uygun tutulan oruçun bir başka bereketine dikkatimizi çeker.

İsa Mesih dağda görünümü değişip nasıl yüceliğini gösterdiyse, Tanrı da kilisesinin dünyada öyle parlamasını istemektedir. Buradaki "*O zaman*" ifadesi buraya kadar olan ayetleri bize tekrar hatırlatıyor ki, bunlar insan olarak Tanrı'nın razı olduğu şeyleri sorumluluklarımız olarak samimiyetle üstlenmeyi gerekli kılmaktadır. Bütün bunlar ile Tanrı'nın gelecek olan Krallığı arasında bağlantı kuruluyor. RAB'bin izzetinin hemen arkamızdan geleceği, RAB'bin arkamızda bize destek olacağı vurgulanıyor (*Rab'bin izzeti artçımız olur*).

Tanrı'nın Görkemli Krallığı doğduğu zaman Tanrı halkı da

bereketlenecektir (İşaya 30:26). Çünkü Tanrı bozulmuşluğun olduğu yere iyileşme ve bereket getirmek istemektedir (İşaya 4:2).

Tanrı'nın isteğine göre tuttuğumuz oruç ile hatalarımız, eksikliklerimiz, zayıf yönlerimiz günahın açtığı bir yara olarak *çabuk et sürecek*, iyileşecektir. İnsanların önünde yaptığımız iyi işler ve imanlı yaşayışımız Tanrı'nın bizde nasıl çalıştığını gösteren bir işaret olacaktır. 4. ayetin tersine 9. ayette yazıldığı üzere, o zaman Kurtarıcı Tanrımızın merhametli eli yardım için bize uzanacak ve yolumuzu açacaktır. Her durumda iyilik için etkin olan Kutsal merhamet Tanrısı'nın, kendisini imdada çağıran halkına cevap vermek ve yardım etmek için olan istekliliği burada dikkatimizi çekmektedir.

10. ayette, '*canının çektiği şeyi aç olana verirsen*' denilerek, karşımızdaki kişiyi kendimiz gibi görerek yardımda bulunmamız ve sevgi göstermemiz istenmektedir. Yardımda bulunurken karşımızdaki kişiyi tanımıyor olsak bile, o kişiye soframızdan arta kalmış olanı değil ya da sevmediğimiz bir yiyeceği değil, en çok sevdiğimiz şeyi ve canımızın o gün en çok çektiği yiyeceği verebilen bir yürek oluşması esastır.

Bu durumda oruç, '**öncelikle ruhsal anlamda yenilenmeye olan ihtiyacımızı Rab'bin önüne getirerek yiyecek, içecek, giyecek gibi konulardan ve dünyasal işlerden bir süre için kendimizi alıkoymak**' demek olmaktadır. İşte bundan sonra Tanrı'nın isteğine göre tutulan bu orucun bereketlerini görmekteyiz.

10. ayete göre, Tanrı'nın isteğine uygun tutulan oruç ile hayatımızda Rab'bin ışığı olacak, Tanrısal aydınlanışı daha iyi bir şekilde göreceğiz ve sıkıntı zamanlarında Tanrı'nın kutsayan eli üzerimizde olacaktır.

Rab hayatımızın karanlık ve zor dönemlerinde bizi feraha çıkaracaktır. 11. ayette Rab'bin, hayatın her alanında bize rehberlik edeceği hatırlatılır (*daima RAB sana yol gösterecek*). Bu da 'yaşamdan zevk alacaksın ve ihtiyacın olan yerde Rab senin yanında olacak' anlamına gelir (*ve kurak yerlerde senin canını doyuracak*). Çünkü bu yaşam gerçek anlamını Tanrı ile birlikte yürümekte bulacaktır.

Ayrıca RAB doğru dindarlık ve razı olduğu oruç ile bizlerin canına sağlık vermeyi de istemektedir (*kemiklerini kuvvetlendirecek*). Yani hayatımızda Kutsal Ruh'un meyveleri olacak, ürün veren semereli bir yaşamımız olacaktır (*sulanmış bir bahçe gibi –kurak bir bahçe gibi değil*). Böylece hayatımızın günleri boyunca tatminkar bir yaşam süreceğiz. RAB Tanrı hoşnutluk duyduğu halkın tanıklığını, ev ve iş hayatını, yüreğini ve düşüncesini sonsuz sevgisiyle bereketleyecektir (*ve suları tükenmez bir kaynak gibi olacaksın*). Tıpkı Tanrı iman atamız İbrahim'i bereketlediği ve böylece İbrahim'in bütün uluslara bereket olduğu gibi (12. ayet); Tanrı yalnızca bizi değil, bizden çıkacak soyları da bereketlemek istemektedir:

*Halkınız eski yıkıntıları onaracak,
Geçmiş kuşakların temelleri üzerine
Yeni yapılar dikeceksin
Ve sana: 'Yıkılmış Duvarları Onaran,
Sokakları oturulacak hale getiren' denilecek.*

Burada 'harabelerin bina edilmesi' ruhsal ve ekonomik ihtiyaçların karşılanması anlamına da gelmektedir.

Kutsal Yazılar Rab'be ayrılmış günleri (yalnızca oruç zamanı değil) gerçekten Rab'be ayırmamızı ve o günde Tanrımızın yüzünü aramamızı istemektedir (13. ayet):

Şabat Gününü ayak altına almazsan;

*ve kutsal günümde dilediğini yaparak
Eğer Şabat Günü'ne 'zevki gün'
ve RAB'bin kutsal gününe 'onurlu gün' dersen
Ve kendi yollarından gitmeyerek o günü onurlandırırsan
Ve kendi dilediğini yapmaz ya da boş sözler söylemezsen*

Görünen o ki, Tanrı böyle ritüelleri reddetmiyor, çünkü Şabat Günü aynı zamanda Tanrı ve halkı arasındaki antlaşmanın da bir işaretidir:

İşaya 56:1 RAB şöyle diyor:
“Adil ve doğru olanı koruyup yerine getirin.
Çünkü doğruluğum gelmek,
Adaletim görünmek üzeredir.
2 Bunu yapan insana,
Buna sınıksız sarılan insanoğluna ne mutlu!
Şabat Günü'nü tutar, bayağılaştırmaz,
Her türlü kötülükten sakınır.

Rab'be ayrılmış olan günlerde dünyasal işlerden zamanında vakit ayırıp, kendi işlerimizden dinlenip, emrimizde çalışanların da dinlenmesini, yetkimiz altında olanların ve ev halkımızın da dinlenmesini sağlamalıyız. Yani Tanrı halkının işleri ve Tanrı'nın sözleri arasında bir paralellik olmalıdır. Sözlerimiz işlerimizle doğrulanmalı, bir başka deyişle işlerimiz ve sözlerimiz (bütün yaşamımız) Tanrı'nın Sözü ile çelişmemelidir.

Böylece ömrümüzün bütün günleri Rab'be ait olmalıdır.

Rab'be ait günlerde Rab'bin Sözü için vakit ayırıp, O'na izet ve görkem sunarak geçirmemiz gerekmektedir. Rab'be ait günleri, diğer gezip eğlenmek için olan tatil günlerimiz gibi değil (*Ve kendi yollarından gitmeyerek o günü onurlandırır-san Ve kendi dilediğini yapmaz ya da boş sözler söylemezsen*);

ama Rab'be yaraşır bir biçimde tutmalıyız. Rab'be ait olanı Rab'be ödemek için yaşamalıyız. 13. ayetin “*kendi yollarında yürümek*” şeklindeki ifadesi bizleri dünyanın nasıl bir yönde yürüdüğü konusunda düşünmeye sevk etmelidir.

Acaba bizler de toplumsal ün veya prestij için mi yaşıyoruz? Ekonomik veya politik güç için mi yaşamaktayız? **Yani oruç, bizim dünyanın yollarından Tanrı'nın yollarına dönmemiz olmalıdır; oruç bizim yaşam hedefimizde Tanrı'nın ilk ve öncelikli yeri alması olmalıdır.** Kuşkusuz bütün bunları yapan ve yaşayan kişi Rab'bin esenliğini tadacaktır (14. ayet). O zaman Davut'un “*sözün süzme gümeç balından tatlıdır*” dediği zaman yaşadığı o lezzeti tatmak bizlere de nasip olacaktır (*o zaman zevkini Rab'de bulursun*).

Tanrı bize bu ayetlerde ayrıca, kazandığımız bu ruhani zenginliğe ek olarak dünyasal zenginlik de vaat etmektedir (*ve seni dünyanın yüksek yerleri üzerine bindiririm; ve atan Yakub'un mirasını sana yediririm*). Peygamber İşıya burada Rab'bin sözüne hizmet eden biri olarak buradaki emirlerin, yasakların, bereketlerin ve dolayısıyla övgünün Rab'be ait olduğunu hatırlatarak *'bunları RAB'bin ağzı söyledi'* diyerek son sözü söyler.

Diğer yandan başlangıçtan beri verilen mesajın “*RAB söyledi*” şeklinde noktalanması, bir imza veya bir mühür gibi yazılanları onaylamaktadır. Bunun da anlamı şudur: RAB böyle söylüyor, doğru olan budur: RAB insan için gerekli olan öğretinin, yolun, uyarının, bereketin bu olduğunu söylüyorsa, başka bir doğru yoktur.

Bu da demek oluyor ki, burada yazılı olanlara göre itaat edenler bereketleneceklerdir.

Yani oruç, **günahlarımızı, suçlarımızı fark etmek ve guru-**

rumuzun kırılması için, alçakgönüllü olmayı öğrenmek ve tövbe etmek için, Tanrı'yla daha derin ve anlamlı bir ilişki kurabilmek için, Tanrı'nın hayatımız için olan planını daha iyi bir şekilde anlamak için, bedensel ve maddesel şeylerden bir süre için uzaklaşarak yaptığımız, Kutsal Kitap okuma, dua, itiraf ve tövbe yakarılarıyla birlikte sürdürdüğümüz bir ibadet biçimidir.

Şimdi İşıya'dan çok daha sonraki bir zamana, **Zekeriya** peygamberin zamanına bakalım. **Zekeriya 7:1-14 ayetleri** arasında, halkın, yaşadıkları yerde oruç tutmaya devam edip etmeyecekleri konusunda oluşan sorularını Tanrı açıklığa kavuşturuyor. Ancak sorulan sorudan **Tanrı ile ilişkide itaatın esas konu olduğu gerçeğinden** halkın yoksun olduğunu görmekteyiz. Çünkü Tanrı kurbandan daha fazla itaate önem vermektedir. Öyleyse itaat olmaksızın tutulan oruç da boş bir uygulama olmaktadır.

Burada bahsedilen oruç, Tanrı halkının içinde bulunduğu özel bir duruma göre tuttuğu oruca en iyi örnektir. İ. Ö. 528 yılında tapınak yıkılmıştı (II.Krallar 25:8-15). Böylece Tanrı halkı yıkılan tapınak ve ölen Yahuda valisi Gedalya için yas ve oruç tutmaktaydı. Ancak şimdi Yeruşalim'deki halkının dindarlığı dışsaldı ve **samimi inancın** meyvelerine bir özlem vardı. **Samimi inanç** ise gündelik yaşamın her alanında görülebilecek bir şekilde işlerle doğrulanabilirdi.

***Zekeriya 7:1** Kral Darius'un krallığının dördüncü yılının dokuzuncu ayı olan Kislev ayının dördüncü günü RAB Zekeriya'ya seslendi. 2-3 Beytel halkı, Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'ndaki kâhinlerle peygamberlere, "Yıllardır yaptığımız gibi beşinci ay oruç tutup ağlayalım mı?" diye sormuş ve RAB'be yalvarmaları için Sareser'i, Regem-Melek'i ve adamlarını göndermişti. 4 Her Şeye Egemen RAB bana dedi ki, 5 "Bütün ülke hal-*

kına ve kâhinlere sor: 'Yetmiş yıldır beşinci ve yedinci aylarda oruç tutup döviündüğüünüzde gerçekten benim için mi oruç tuttunuz? 6 Yiyip içerken kendiniz için yiyip içmiyor muydunuz? 7 Yerusâlim 'le çevresindeki kentler gönenç içinde yaşarken, Negev ve Şefela insanlarla doluyken, RAB 'bin önceki peygamberler aracılığıyla açıkladığı sözler bunlar değil mi? ' 8 RAB Zekeriya 'ya yine seslendi: 9 "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Gerçek adalette yargılayın; birbirinize sevgi ve sevecenlik gösterin. 10 Dul kadına, öksüze, yabancıya, yoksula baskı yapmayın. Yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın.' 11 "Ama atalarımız dinlemek istemediler; inatla sırtlarını çevirdiler, duymamak için kulaklarını tıkadılar. 12 Kutsal Yasa 'yı ve Her Şeye Egemen RAB 'bin kendi Ruhu 'yla gönderdiği, önceki peygamberler aracılığıyla ilettiği sözleri dinlememek için yüreklerini taş gibi sertleştirdiler. Bu yüzden Her Şeye Egemen RAB onlara çok öfkelendi. 13 " 'Madem ben çağırınca dinlemediler ' diyor Her Şeye Egemen RAB, 'Onlar çağırınca, ben de onları dinlemeyeceğim. 14 Onları tanımadıkları ulusların arasına fırtına gibi dağıttım. Geride bıraktıkları ülke öyle ıssız kaldı ki, oraya kimse gidip gelemez oldu. Güzelim ülkeyi viraneye çevirdiler.' "

Bu ayetler de İşaya 58. bölümündeki ayetlerle örtüşmektedir. Peygamber Zekeriya bir gerçeği vurgulayarak soru soruyor ve böylece oruç tutan halkın ikiyüzlülüğüne işaret ediyor. **Zekeriya 7:5** ayetinin ne dediğine dikkat edin:

... Benim için mi oruç tuttunuz?

Anlaşılan o ki, halk orucu Tanrı 'yı hoşnut etme gayretinden çok 'ben ' merkezli bir şekilde; çevreye uymak, takdir görmek, kabul edilmek v.s. sebeplerden tutmaktaydı. Bu durumda ortaya çıkan ruhsal körlükten dolayı halk hem oruç tutup hem de Tanrı 'dan ayrı bir şekilde yaşadıklarından dolayı Zekeriya

peygamber halkın hayatlarında eksik olan şeylerin kısaca bir listesini yapıyor. 9. ayette halkın eksik olduğu ve ihmal ettiği *adalet, sevgi ve sevecenlik* konuları hatırlatılıyor. 10. ayette ise *adalet, sevgi ve sevecenliğin* hayatlarında görülmesi gereken yerler açıklanıyor. Burada bahsedilen kimseler kendilerini savunabilecek, haklarını arayabilecek durumda olmayan dul, öksüz, yabancı ve yoksul kimselerdir.

Aslında Zekeriya, bu halkı atalarının yaptıkları şeyi yapmama çağırıyor. Çünkü gerçek adalet Tanrı'nın Sözleri'ni kişisel ve toplumsal olarak her duruma uygulamak demektir. Dul, öksüz, yabancı ve yoksul kimseler kolayca istismar edilebilecek kimselerdir. Fakat Tanrı böyle kimselere özel bir ilgi göstermektedir (Çıkış 22:21-27). Bu da Tanrı'nın karakteri ile ilişkili bir şeydir. Zaten böyle kimselere adaletsiz davrananlar Kutsal Yasa'ya göre lanet altındadır. Ancak bu halkın ataları (Zekeriya 7:11) Tanrı'nın emirlerine rağmen bu kimselere adaletsizlik yapmıştır (Mezmun 94:6, İşaya 10:1-2).

Öyleyse oruç, Tanrı'ya karşı işlenen suçlarımıza karşılık ödediğimiz bir tazminat değildir. Aksine oruç tutmak, Tanrı'nın Yasası'na uymak ile el ele gitmesi gereken bir şeydir.

Zekeriya 7:5 ayetinin “...Benim için mi oruç tuttunuz?” şeklindeki sorusunu en güzel bir biçimde Romalılar Mektubu açıklığa kavuşturmuştur:

Romalılar 14: ²Örneğin, birinin inancı her tür yiyeceği yemesine izin verir. Öte yandan imanı zayıf birisiyse yalnız sebze yer. ³Her şeyi yiyen yemeyeni **uşağı görmesin**. **Ne de** salt sebze yiyen, yiyecek sorununda sakıncası olmayanı **yargılasın**. Çünkü Tanrı onu içten kabul etmiştir. ⁴Başka birinin ev uşağını yargılamaya sen kim oluyorsun? Onun başarılı olup olmadığına ancak efendisi karar verir.

Kaldı ki başarılı olacaktır. Çünkü Rab'bin onu başarılı kılmaya gücü kesindir. ⁵Biri şu günü öteki günden üstün tutar, öbürü ise günlerin tümünü eşit tutar. Herkes kendi sağduyusuna güvensin. **⁶Belirli bir güne saygısı olanın bu saygısı Rab'bedir. Yemek yiyen de Rab'bi yüceltmek için yer. Çünkü Tanrı'ya teşekkür sunar. Öte yandan, yiyecek sorununda çekingen davranan, Rab'bi düşünerek çekingen davranır. Bunun için de Tanrı'ya teşekkür sunar.** ⁷*İçimizden hiç kimse kendisi için yaşamaz, kendisi için ölmez.* ⁸*Çünkü yaşıyorsak Rab için yaşıyoruz. Ölüyorsak Rab için ölüyoruz. Öyleyse yaşasak da ölsek de Rabbin'iz.*

Öyle ise **Tanrısalsal bir oruç** için gerekli olan şey, **Tanrı'nın rızasını (hoşnutluğunu; onayını) aramaktır.** Başkasını hor gören, yargılayan, Tanrı'nın Sözleri'ne göre yaşamayan bir kimsenin orucu Tanrısalsal bir oruç değildir. Yediği ya da yemediği şey için başkasını yargılamak değil, Tanrı'ya şükran sunmak ve Tanrı'nın Sözleri'ne itaat etmek orucun bir gereği olarak karşımıza çıkmaktadır.

Aynı şekilde **Zekeriya 7:9-10** ayetinin ima ettiği şeyin İşaya ayetleriyle nasıl örtüştüğünü göz önüne alarak Çıkış kitabına bakalım:

Çıkış 22:21 «*Yabancıya haksızlık ve baskı yapmayacaksınız. Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız.* **22** «*Dul ve öksüz hakkı yemeyeceksiniz.* **23** *Yerseniz, bana feriyat ettiklerinde onları kesinlikle işitirim.* **24** *Öfkem alevlenir; sizi kılıçtan geçirtirim. Kadınlarınız dul, çocuklarınız öksüz kalır.* **25** «*Halkıma, aranızda yaşayan bir yoksula ödünç para verirseniz, ona tefeci gibi davranmayacaksınız. Üzerine faiz eklemeyeceksiniz.* **26** *Komşunuzun abasını rehin alırsanız, gün batmadan geri vereceksiniz.* **27** *Çünkü tek örtüsü abasıdır, ancak onunla*

örtünebilir. Onsuz nasıl yatar? Bana feryat ederse işiteceğim, çünkü ben iyilikseverim.

Görülüyor ki oruç, içinde merhamet ve sevginin bulunduğu bir ibadet biçimidir. Merhamet, sevgi, adalet yoksa, tutulan oruç aç kalmaktan ibaret bir şey olur.

Zekeriya 7:11-12 ayetlerinde oruç tutmasına rağmen yüreklerinde bir değişiklik olmayan halka [ataları gibi] **“taş yürek-li”** benzetmesi yapıyor. 12. ayet böyle kimselerin Tanrı'nın öfkesini kabarttığını hatırlatıyor. Öyleyse **insanlığa adalet etmek ve Tanrı'ya itaat etmek hayatlarımızda yoksa oruç tutmak Tanrı'nın öfkesini yatıştıran bir eylem olamıyor.**

13. ayette Tanrı, *'Ben çağırınca dinlemediler'* diyor. Aslında Babil sürgünlüğü Tanrı'nın yargısı olarak onların önündeydi. Tanrı'nın itaatsizlik suçuna getirdiği yargının ne demek olduğunu iyi düşünmeleri gerekirdi. 14. ayetteki *“Güzelim ülkeyi viraneye çevirdiler”* sözü ciddi bir uyarıdır. Atalarının itaatsizliği nasıl Tanrı'nın yargısını üzerlerine getirdiyse, şimdiki zamanda da halkın itaatsizliğinin alacağı karşılık ancak yargı olacaktır.

İtaatsizlikle tuttuğunuz orucunuzun üzerinize böyle bir yargı biriktirmesini ister misiniz?

Zekeriya 8. bölüm bütün bu itaatsizlik, isyan ve yargının son bulmasına ilişkin özlemi dile getiriyor: 11. ayet, atalarının günah ve itaatsizliğinin sonucu başlarına gelen Babil sürgünü yargısının tekrarlanmaması için olan Tanrı'nın yüreğini bize açıklıyor.

12. ayette bereketli toprak ve kutsanmış mevsimlerle halkın bereketleneceği belirtiliyor. 13. ayet, İbrahim uluslara nasıl bereket olduysa aynı şekilde İsrail'in de uluslara bereket kay-

nağı olabileceğini hatırlatır. 14-15 ayetleri, Tanrı'nın öfke ve yargı getirmekten hoşnut olmadığını, iyilik yapmaktan hoşnut olduğunu hatırlatıyor. Ancak bunun için Tanrı'nın şartı şudur:

[16. ayet] *Birbirinize gerçeği söyleyin, kent kapılarınızda esenliği sağlayan gerçekte adaletle yargılayın.*

[17. ayet] *Yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın, yalan yere ant içmekten tiksinin.*

Eğer Tanrı halkı Mesih merkezli bir oruç ile kendini alçaltır, oruç ve alçalış günlerinde Tanrı halkının tutuğu oruçlar sevinç, coşku dolu mutlu bayramlar gibi olabilir. Yeter ki, halk gerçeği ve esenliği sevip onun peşinden gitsin (19. ayet).

Zekeriya 7:14 ayetinde güzelim ülkenin viraneye döndüğünü hatırlarsak şimdi **Zekeriya** 8:20-23 ayetleri Tanrı'nın, birçok halkın gelmek isteyeceği yeni ve güzel bir kent kurmak için olan isteğini bize açıklıyor. Bu da İsrail'in tıpkı İbrahim gibi uluslara bereket olması ile ilişkilidir.

Öyleyse oruç, Tanrı'nın Yasası'na itaatle birlikte sürdürülünce gerçekte anlamına kavuşup içi boş bir uygulama olmaktan çıkıyor. Bunun sonucunda da samimi bir şekilde oruç tutan bizler hem bereketleniyoruz hem de başkalarına bereket olabiliyoruz.

II. BÖLÜM

MESİH MERKEZLİ ORUÇ

Belçika İnanç Açıklaması Bölüm 26 –Mesih'in Aracılığı

Tek ve biricik Aracımız ve Yakarışçımız
Adil olan İsa Mesih olmadıkça,

kimsenin Tanrı'ya gelemeyeceğine inanırız.⁶²

Bu sebepten bizler insan olarak İlahi Yüceliğe girelim diye
Tanrısal ve insani doğa birlikte birleşerek
O insan oldu.
Aksi takdirde bizler [*İlahi Yüceliğe*] giremeyecektik.

Baba'nın kendisi ve biz arasında atamış olduğu
fakat bu Aracı
bizleri yüceliği ile korkutmasın,
öyle ki, bizler kendi düşüncemize göre
başka birini aramayalım.
Çünkü ne cennetteki ne de dünyadaki varlıklar arasında
bizleri İsa Mesih'ten daha fazla
seven herhangi biri yoktur.

Kendisi, "*Tanrı özüne sahip olduğu halde,*"
buna rağmen "*yüceliğinden soyunarak*"
bizler için "*bir insan*" ve "*bir hizmetçi*" özünü aldı⁶³
ve kendisini "*her yönden kardeşlerine*"⁶⁴ benzetti.

Başka bir aracı bulmak zorunda olduğumuzu farz edelim.
Bizler "*Tanrı'nın düşmanlaryken*"⁶⁵ bizim için
canını verenden daha çok kim bizi sevebilir ki?
Saygın ve güçlü bir aracı bulmak zorunda olduğumuzu farz
edelim.

"*Baba'nın sağında*"⁶⁶
oturandan daha fazla kimin saygınlığı ve gücü var ki?
ve "*gökte ve yeryüzünde*"⁶⁷
kendisinde tüm güç olandan başka kim var?
Tanrı'nın biricik Oğlu'ndan başka
sözü daha çok dinlenecek kim olabilir ki?

Buna göre katıksız bir inançsızlığın uygulamaları
azizleri onurlandırması gerekirken
tersine onlara onursuzluk getirmiştir.

Bunlar azizlerin asla yapmadıkları ve talep etmedikleri şey-
lerdi

görevini yerine getiren azizlerin
yazılarında görüldüğü gibi

onlar böyle bir uygulamayı sürekli olarak reddettiler.

Yalvarmaya layık olmadığımızı
söylememeliyiz–

meselemiz dualarımızı kendi saygınlığımıza
dayandırarak sunma meselesi değil,

iman aracılığı ile

bizlerin doğruluğu olan

Mesih İsa'nın

sadece saygınlığına ve mükemmelliğine

dayanarak dualarımızı sunma meselesidir.

Bu aptalca korkuyu–

yani inançsızlığı–

atmamızı haklı sebeplerden dolayı isteyen elçi

İsa Mesih'in, *"her yönden kardeşlerine benzemesi"* gerekti-
ğini

bize söylüyor,

öyle ki, Tanrı'ya olan hizmetinde

merhametli ve sadık başkâhin olup

halkının günahlarını paklayabilsin⁶⁸

Çünkü kendisi acı çekerek

sınandığına göre,

sınananlara

yardım edebilir.⁶⁹

Daha da ötesi,

bizleri Tanrı'ya yaklaşma konusunda

teşvik etmek için

elçi böyle diyor:

"Gökleri aşmış olan büyük başkâhinimiz

*Tanrı'nın Oğlu İsa varken,
açıkça benimsediğimiz inanca sımsıkı sarılalım.
Çünkü zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan değil,
tersine, her alanda
bizim gibi sınanmış,
yine de günah işlememiş
bir başkâhinimiz vardır.
Bu nedenle
merhamete ermek
ve gerektiğinde bize yardım edecek ltfa kavuşmak için
Tanrı'nın lütuf tahtına
cesaretle yaklaşalım.”
Aynı elçi şöyle söylüyor:
“İsa'nın, kendi kanı sayesinde
kutsal yere girmeye özgürlüğümüz vardır.
İmanın
verdiği tam güvenceyle,
gidelim.”⁷⁰*

71

*Aynı şekilde,
“Mesih'in kâhinliği sonsuzdur.
Bu nedenle
O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları
tamamen kurtarabilir,
Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.”
Daha fazla neye ihtiyacımız var?
İsa Mesih'in kendisi beyan ediyor:
“Yol, gerçek ve yaşam ben'im;
Benim aracılığım olmadan
Baba'ya kimse gelemez.” Niçin bir başka
aracı arayalım?*

*Oğlu'nu bize Aracımız olarak vermek
Tanrı'yı hoşnut ettiğine göre*

bir başkası için O’nu terk etmeyelim–
ki, o başkasını arasak da asla bulamayız.
Çünkü Tanrı, Oğlu’nu bize verdiğinde
günahlı olduğumuzu iyi biliyordu.

Bundan dolayı,
bizlere Rab’bin Duasında öğrettiği gibi,
Mesih’in buyruğuna itaat ederek,
tek Aracımız olan
Mesih aracılığında
O’nun adıyla
Baba’dan isteyeceğimiz her şeyi
alacağımızdan emin olarak
Göklerdeki Babamızı çağırırız.

72

73

⁶² I. Yuhanna 2:1, ⁶³ Filipililer. 2:6-8

⁶⁴ İbraniler 2:17, ⁶⁵ Romalılar 5:10

⁶⁶ Romalılar 8:34; İbraniler 1:3

⁶⁷ Matta 28:18, ⁶⁸ İbraniler 2:17

⁶⁹ İbraniler 2:18, ⁷⁰ İbraniler 4:14-16

⁷¹ İbraniler 10:19, 22, ⁷² İbraniler 7:24-25

⁷³ Yuhanna 14:6

Kendi isteği ile bir şeyler yapmayı sevmeyen insanoğlu
“**oruç**” denince kendisini mecbur edecek bir takım şartlar
aramaktadır. Bu yüzden oruç denince hemen sorulan sorular-
dan bir tanesi, oruğun ne zaman tutulacağıdır. Oruç kaç gün
tutulacak ya da kaç gün tutulmalıdır, nasıl tutulacak, orucu
ne bozar ya da neler bozamaz, oruçta ne yiyelim ya da oruçta
ne yemeyelim soruları ile insanoğlu hemen kendisine kurallar
ve şartlar aramaya meyillidir.

Ancak Kutsal Kitap bize bu konuda bir cevap vermez. Bizle-

rin bu türden tutum ve anlayışımız oruçta hedeflenen ruhaniyeti engellemekten başka bir işe yaramaz. Zaten İşıaya 58. bölümdeki ayetlerin özüne baktığımız zaman oruçtaki hedefin bu sorular olmadığını görüyoruz.

İşıaya 58. bölüm üzerinde düşündüğümüz I. Bölüme baktığımızda oruçta hedefin **günah ve hatalarımızı fark etmek, gurur ve günahımızın farkında olmak ve bunun kırılmasına çalışmak, yanlış insani ilişkilerimizi düzeltmek, insanlık ailesinin tüm fertlerini sevmeye çalışmak** olduğunu görmüştük.

İncil’de, İsa Mesih’in de öğretişinin bu yönde olduğunu görüyoruz. Şimdi İncil’in bu konudaki ayetlerine bakalım:

Luka 18: *9Kendilerinin doğru olduğuna kanıp da geriye kalanları aşağı gören kimilerine İsa şu simgesel öyküyü anlattı: 10“İki adam dua etmek için tapınağa gitti. Biri Ferisi’ydi, öbürüyse gümrük vergisi toplayan. 11Ferisi ayağa kalkıp kendi kendine şöyle dua etti: ‘Ya Tanrı, öbür insanlara –kapkaççılara, hilecilere, cinsel yolsuzluk yapanlara, ya da gümrük vergisi toplayan şu adama– benzemediğim için sana teşekkür ederim. 12Haftada iki kez oruç tutarım. Tüm kazancımın yüzde onunu veririm.’ 13“Gümrük vergisi toplayansa uzakta durup gözlerini göğe kaldırmak bile istemedi. Yalnız göğsünü dövüyor, ‘Ey Tanrı, ben günahlıya acı’ diyordu. 14Size derim ki, ilki değil, ama bu adam evine doğrulukla donatılmış biri olarak döndü. Çünkü kendisini yükselten alçaltılacak, kendisini alçaltansa yükseltilecek.”*

Buradaki Ferisi yaptığı işlere güvenerek gurura kapılan ve başkalarını küçük görerek kendini yücelten bir kişidir. Ferisi başkalarının günahlarını görmeye odaklanmış olduğundan kendi günahının farkında değildir. Bu kişide bir alçakgönüllü-

lük, tövbe ve pişmanlık görmüyoruz. Vergi görevlisinin merhamet dileyen ruh hali onda gözüküyor.

İşte bu yüzden, **aklanan kişi pişmanlık duyan günahkâr olmuştur.**

İsa Mesih'in bizlere anlattığı bu örneğe dikkat ettiğimizde orucumuz Mesih merkezli olacaktır. Yani tutulan oruç Mesih merkezli ise Tanrı'yı hoşnut eden bir oruç olacaktır. Luka 18. bölümde gördüğümüz Ferisi örneğinin, İşaya 58. bölümde oruç tuttuğu halde *'parmak uzatan ve fesat söyleyen'* kişi ile aynı tavır içinde olduğunu görüyoruz. Ferisi kendi ruhani hayatının Tanrı'da olan nitelikleri yakalamış olduğunu iddia etmektedir. Yani *"Şabat Günü'nü tutuyorum, demek ki, günahkâr değilim"* şeklinde bir yaklaşım içindedir. Ya da *"Yasa'nın işlerini yerine getiriyorum demek ki, günahkâr değilim"* şeklinde bir yaklaşım içindedir. Ancak Kutsal Yazılar insanın günahlı ve sadece Tanrı'nın kutsal olduğunu söylemektedir (Nehemya 9:32-33). Öyleyse tutulan bir oruç Mesih merkezli ise, vergi görevlisi örneğinde olduğu gibi kendini alçaltan ve günahını kabul eden kişinin orucu Tanrı'nın beğenisini ve onayını kazanır.

Orucumuz, yaşadığımız dünyaya İsa Mesih'i ilan etmelidir. Gündelik hayatta karşılaştığımız her sorunda İsa Mesih'in merhamet yüreğine uygun bir davranışı sergilemek, O'nun sözlerini hayatımızın vazgeçilmez bir parçası haline getirmeye çalışmak orucumuzu Mesih merkezli bir oruç yapacaktır. Oruç boyunca İsa Mesih'in iradesini hayatımızda görünür kılmak, Kutsal Kitap'ı yaşamımız ve sözlerimizle yansıtmaya çalışmak, orucumuzu Mesih merkezli bir oruç yapacaktır.

Kutsal Yazılar İsa Mesih'i işaret ettiği gibi, orucumuz da İsa Mesih'i işaret etmelidir. Oruç süresince düzeltmeye çalıştığımız sözlerimiz ve davranışlarımızla İsa Mesih'in öğretişle-

riyle çelişmeyen bir davranış ve söz bütünlüğüne olabildiği oranda sahip olmaya çalışmak, oruçtan sonraki dönemde hayatımızı daha bir yenilenmiş hale getirecektir. İsa Mesih'in oruç hakkındaki diğer bir çarpıcı öğretisi ise dağdaki vaazında görülür:

Matta 6: ¹⁶“Oruç tutarken ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Çünkü bu kişiler insanlara oruçlu görünmek için yüzlerini yozlaştırırlar. Doğrusu size derim ki, onlar karşılıklarını aldılar. ¹⁷Ama sen oruç tutarken başına çekidüzen ver, yüzünü de yıka. ¹⁸Öyle ki insanlara değil ama gizlide olan Baban'a oruçlu görünesin. Gizlilikte gören Baban da sana yaraşanı verecektir.”

Bu ayetlerde aynı zamanda yanlış alışkanlıkların fark edilmesinin ve yanlış olan şeylerin kaldırılıp yerine yenisinin konulmasının gerektiğini öğreniyoruz. Sadece bu yenilenme sadece oruç konusu ile kalmamalı, hayatımızın her alanını kapsamalıdır –öyle ki, orucumuz Mesih merkezli bir oruç olsun.

İsa Mesih'in verdiği bu örnekte, başkalarına oruç tuttuğunu belli eden, bir anlamda “*başkaları ne der*” korkusu ya da insanların övgüsü için tutulan orucun Tanrısal bir değeri olmadığını görüyoruz. İsa Mesih'in oruç öğretisi, “*orucu ne zaman tutacağız, nasıl tutacağız, ne kadar zaman tutacağız?*” gibi sorulardan uzaktır.

İsa Mesih oruçtan söz ederken rakamlarla ve kurallarla ilgilenmiyor, O'nun dikkat ettiği nokta, tutulan orucun ruhaniyetidir.

Matta 6:16 ayetindeki ‘*oruç tutarken -oruç tuttuğunuz zaman*’ ifadesi sık sık sorulan ‘Hristiyanlıkta oruç var mı?’ sorusuna yeterli bir cevap olmaktadır. İncil’e göre oruç, bir

Hristiyanın Kutsal Kitap okumak, dua etmek, ondalık vermek, kilise faaliyetlerine katılmak gibi ruhsal solunum faaliyetlerinden biridir.

İncil, yılın şu ayında, şu şartlarda, şu kadar oruç tutun diye bir öğretiş vermez. İncil'in söz ettiği yürekte inanmış kişi ise zaten oruç tutmaktadır. Orucu yalnızca senenin bazı aylarına bölerek toplumsal bir zorunluluk, bir yarış gibi düşünmek ya da tutulmadığı zaman bazı cezai yaptırımları öne sürerek uygulamaya çalışmak İncil'in oruç anlayışında yoktur. Tanrı, bizlerin O'nunla olan ilişkimizde özgür olmamızı ister. Yukarıdaki ayetlere ek olarak bir diğer ayette ise oruç tutmanın gerekliliği açıkça vurgulanmıştır:

Luka 5: ³³İsa'ya karşı mırıldandılar: “Yahya'nın öğrencileri sık sık oruç tutuyor, dua ediyorlar. Ferisiler'in öğrencileri de öyle. Ama senin öğrencilerin yiyip içiyor.” ³⁴İsa onları yanıtladı: “Güvey kendileriyle birlikteyken, yakınlarına oruç tutturabilir misiniz? ³⁵Ama güveyin onlardan alınacağı günler gelecek; işte o zaman, o günler oruç tutacaklar.”

İsa Mesih burada öğrencilerinden söz ederken ‘*işte o zaman oruç tutacaklar*’ ifadesi ile bir imanlının oruç tutması gerektiğini vurgulamıştır. Evet, güvey (İsa Mesih) göğe alınıp yüceltilmiştir. Şimdi O'nun görkem içinde dönüşünü bekleyen kilise oruç tutmalıdır. Diğer yandan Eski Ahit döneminde oruç tutan Tanrı halkının karşılaştığı problemler ve sorunlar bugün bizler için de geçerlidir ve *Güvey* aramızdan alınmış olduğu için de kilise tarihi boyunca görüldüğü gibi Tanrı halkı oruç tutmaktadır.

Orucu Ne Zaman Tutmalıyız?

2. yüzyıldaki ‘*Didake*’ öğretisi kitabında o dönem Mesih İnanlılarına çarşamba ve cuma günü oruç tutmaları öğretilmek-

teydi. Bu dualı bir oruçtu. Bazen bu oruç cumartesi günü de devam ederdi. İkinci yüzyıldaki kiliselerin Diriliş Bayramı'ndan önce (Paskalya) oruç tuttıkları bilinmektedir.

4. yüzyılda 'Quadragesima' adıyla kırk günlük oruç tutulduğu bilinmektedir. Bazı yerlerde yeni imanlılar bu kırk günlük sürede vaftize hazırlanırlardı. Bazı kiliseler bu süreye bir hafta daha ilave ederek Diriliş Bayramı (Paskalya) öncesinde 7 hafta oruç tuttular.

O halde Hristiyan bir kişi Paskalya Bayramı'ndan önceki oruç dönemi dışında Tanrı'ya getirmek istediği özel bir durum için ya da kendi ruhani hayatının disiplini için oruç tutmak isterse bunu ne zaman tutmalıdır? Pazar ve Bayram günleri dışında, bayram haftaları haricindeki dilediği günlerde oruç tutabilir. Çünkü oruçta esas şey takvimsel hesaplar değildir. **Orucun değeri tutulduğu gün ile ilişkili değildir. Unutmayın, Tanrı hangi gün oruç tuttuğunuz ile değil, nasıl oruç tuttuğunuz ile ilgileniyor.**

Dünyada halen pek çok yerde birçok Hristiyan'ın Çarşamba ve Cuma günü oruç tuttuğunu düşünürsek, adlarını ve sayılarını bilmediğimiz, farklı kiliselerden, farklı geleneklerden iman kardeşlerimizle aynı günlerde birlikte oruç tutmak; tüm farklılıklarımıza rağmen Tek Kutsal Elçisel ve Evrensel Kiliseye ait olduğumuzu düşünerek onlarla aynı günlerde oruç tutmak da ayrı bir bereket olabilir diyebiliriz.

J. Calvin'in Oruç Hakkındaki Öğretisi

Calvin; Kutsal Yasa ve Peygamberlerin örneğini izleyen Müjde Elçilerinin günlerinden beri kilisenin tuttuğu oruç için '**yararlı bir disiplindir**' diye yazmıştır. Ayrıca şunları eklemiştir:

–Hiç oruç tutmamak batıl inanca bağlı oruç tutmaktan

daha iyidir.

–Oruç kişisel amaçlı olarak bedeninin kötü işlerini Ruh’la öldürmek için etkindir (Romalılar 8.13).

–Tanrı halkının dua etmeye ve Tanrı sözü üzerinde derin düşünmeye hazırlanması için hem kişisel hem de topluluk olarak birlikte oruç tutması tavsiye edilir.

–Kilise çobanları, yaşanan zamanın ihtiyacına göre oruçlu dua için cemaati toplamaya mecburdurlar. Kutsal Kitap bu toplantıların zaman ve şeklini emretmeyip kilisenin muhakemesine bırakmıştır. Oruç sebepleri: Dini ihtilaf tartışılacağı zaman, önderler seçileceği zaman, önemli kararlar verilmeden önce, salgın, hastalık, kıtlık, savaş v.s. krizler olabilir.

–Diriliş Bayramından önce tutulan orucu putlaştırmamak gerekir. Çünkü Musa, İlya ve Mesih’in kırk günlük oruçları Paskalya için örnek gösterilemez.

J. Calvin’in oruç öğretisinin batıl inançlar konusundaki hatırlatmasını göz önüne alarak, bu durumda **oruca batıl inançları reddetme ve onlardan uzaklaşma gayreti olarak tanımlamamız** ya da bunları oruçtaki hedeflerden biri olarak görmemiz esas olacaktır. Tanrı önünde yürüyen bir kişinin hayatında olmaması gereken batıl inançların üzerimizdeki etkisini ve yaptırımını reddetmemiz bunu çevremize böyle tanıtmamız gerekmektedir.

Kişi oruç tutarak sevap kazanamaz. Oruç tutarken orucun amacını hatırımızda tutmalıyız. Oruç yürekte olmalıdır; oruç Kelam ve dua ile birlikte olmalıdır; ve oruç Kelam ve duanın sonucunda yenilenmiş yaşamlarla devam etmek olarak kendini göstermelidir.

18. ve 19. Yüzyıl Protestan Kiliseleri uyanış tecrübesi yaşamış olduklarından ruhsal açıdan durgun hissedilen dönemlerde Mesih’in huzurunu özleyerek oruç tutarlardı. Genellikle

belli bir hafta sonu seçildikten sonra, cumartesi günü oruçlu dua için toplanırlardı. Kendilerini Kutsal Sözü'nün açıklanmasına ve duaya adayıp Pazar günleri ise oruçsuz olarak ibadet ederlerdi.

Kutsal Kitap'ta Tanrı halkının takvime göre (7. ayın 10. günü) tuttuğu en belirgin oruç, kefarete orucuydu. Bundan başka 4. ayın 7. günü, 5. ayın 9. günü, 7. ayın 3. günü, 10. ayın 10. günü oruç tutmaktaydılar (Zekerya 8:18). Buna karşın Kutsal Kitap'ta Tanrı halkı üzüntülü ve sıkıntılı oldukları durumlarda (I.Samuel 1:7), ülkenin geleceği için endişe duyduklarında (II.Samuel 1:12), günahattan dönmek ve tövbe etmek istediklerinde (I.Samuel 7:6), Tanrı'dan ve O'nun öfkesinden korkulduğu zamanlarda (II.Samuel 12:6), günaha düştüklerinde (Ezra 10:6), endişe ve karışıklığın olduğu zamanlarda (Hakimler 20:26), tehdit ve korku olduğu zamanlarda (II.Tarihler 20:3) oruç tutmaktaydılar.

Yani orucu başlatan şey özel bir ay ya da gün değil, o an için yaşanan özel durumlardı. Orucu başlatan şeyler takvimsel hesaplar değil, Tanrı ile aranan yakın ilişki ve Tanrı'dan yardım, bereket ve merhamet beklentisinin olduğu özel durumlardı.

Mesela Kutsal Kitap'ın Yoel 1:14. ayetinde “*Oruç takdis edin, toplantıya çağırın, ihtiyarları ve memlekette oturanların hepsini Allahınız Rab'bin evine toplayın ve Rab'be feryat edin*” sözleri ile görüyoruz ki, bu gibi durumlarda Tanrı'nın halkı yılın herhangi bir gününde oruç başlatmaktaydı. **Bu durumda orucu kilise uygun gördüğü her zamanda başlatabilir.** Gerek ülkenin içinde bulunduğu durum gerekse kilisenin içinde bulunduğu zorluk ya da ruhsal bir bereket ve ruhsal uyanış, veya kilisenin tarihindeki herhangi önemli bir olay oruç sebebi olabilir. Bunun dışında kiliselerin ibadet takvimlerinde cemaati teşvik ve hatırlatma için oruç ve perhiz günle-

ri belirlenmiştir. Ancak bu takvimlerde belirtilen oruç günleri bir düzen olması için önerilmiştir. Belirlenmiş dönemler dışında kişiler isterse ayrıca oruç tutabilirler.

Cemaatin tek bir beden olarak birlik içinde katıldığı orucun ruhsal bereketlerini yine bütün cemaat olarak birlikte paylaşması güzel bir tecrübe olacaktır. Bunun dışında elbette kişiler ayrıca oruç tutabilir.

İsa Mesih hizmetine başlamadan önce kırk gün oruç tutmuştu. Bu orucun sonunda denendiğinde galip gelmişti. İsa Mesih oruç tutarken ruhsal ve bedensel olarak Tanrı ile birlikteydi. Bu süre içinde dünyasal işlerden uzaklaştığı için Tanrısal ve ruhsal olana yoğunlaşabilmişti. Kendisi bu alışkanlığı hayatın her gününe yayabilmeyi iyi biliyordu. Bu yüzden Yuhanna 4:34 ayetinde *'Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır'* diyerek orucun meyvelerini hayatın tamamına ve her alanına nasıl taşıdığını gösterir. İsa Mesih'in buradaki ifadesinden orucun; yiyeceğini dolaba kaldırıp aç kalarak değil, Tanrı sözü ve işi ile meşgul olarak yapılan bir ibadet olduğunu görüyoruz. İsa Mesih yaşamın her anına ve alanına taşıdığı orucun bu meyvesi gereği, kendi etinden olandan kaçınmamış, bu yüzden vergi görevlilerinin ve günahkârların dostu olmakla suçlanmıştı. Yine Zakay'ın evine gittiği için günahkârlarla dost olmakla suçlanıyordu (Luka 19:6-7). Bu örneklerden açıkça anlaşıldığı gibi, öncelikle tuttuğumuz orucun meyve vermesi önemlidir. Bu yüzden yılın dilediğimiz ayında oruca başlayabiliriz.

Hangi Konularda Oruç Tutabiliriz?

Oruçta günahlarımıza ve tövbeye odaklanarak her konudaki

dileklerimiz için Kelam okuma ve dua ile birlikte yürüyoruz. Bu anlamda evlilik, iş değiştirmek, göç etmek, kilisede yeni bir göreve başlamak gibi önemli kararlarda; günahlılığımızdan tövbe etmek istediğimizde, sevinçli ya da üzüntülü olaylarda, ruhsal konularda bilgelik kazanmak için, gururumuzun kırılması, Tanrı'yı hayatımızda ve düşüncemizde yüceltmek için, alçakgönüllülük ile Tanrı'ya hizmet etmek ve O'nun lütfunu daha iyi anlamak için, ruhsal savaşta galip gelmek ve Şeytan'ın tuzaklarını kırmak için, zayıflıklarımızın kaldırılması ve özdenetim kazanmak için, Tanrı'nın bize yol göstermesini istediğimiz bütün konular ve alanlar için; Tanrı'nın bizi kuvvetlendirmesi, hayatımızdaki kurak olan alanları yeşertmesi, bize destek olması ve her alanda bizi bereketlemesi için; evimizde veya işimizde olan özel bir sorun için ya da bunlarla ilgili önemli kararlar almak durumunda olduğumuzda oruç tutabiliriz.

Ve yine içinde yaşadığımız ülkenin sosyal, politik, ekonomik ve kültürel durumuna bakarak; olayların gelişimi veya değişimi neticesindeki etkileri hakkında; Müjde'nin yayılması ve kilisenin güçlenerek devam etmesi önünde engel teşkil eden konular için oruç tutabiliriz.

Hayatımızda eksik olan ruhsal meyvelerin çoğalması, Rab'den dilediğimiz bir şeyin O'nun isteğine uygun olup olmadığını anlamak için oruç tutabiliriz. Tanrı'nın yön vermesini; iyileştiren, kutsayan merhametli elinin dokunmasını istediğiniz her durumda; yani hayatın her alanında karşılaştığımız iyi ya da kötü durumlarda oruç tutabiliriz.

Ancak dualı orucumuza sebep olan konu ne olursa olsun, her durumda Kutsal Kitap okuma ve duaya özel yer vermeli, dilek ve ihtiyaçlarımızı günahlılığımızı hatırlayarak Tanrı'nın önüne gelmeliyiz.

Orucu Nasıl Tutmalıyız?

Genelde oruç, akşam bir kez yemek yedikten sonra ertesi akşama kadar devam eder. Oruç tutan kişiler gün boyunca bir şey yemez ve içmezler. Gün batımından sonra yenen yemekle oruç bozulur.

Oruç, “*günahlarımız üzerine yas tutmak*” ile ilişkili olduğundan, oruç döneminde soframızda her zamankinden daha basit yiyeceklere yer veririz. Bu dönemde meyve, sebze ve tahıl ağırlıklı hazırlanmış şeyler yeriz. Yiyecekler etsiz olarak hazırlandığı gibi (genelde zeytin yağı) şölen sofrasına benzer bir görünüm arz eden çok çeşitlilikten kaçınılır. Herkes yaşadığı düzeyin daha altında bir sofraya hazırlayarak bir anlamda yoksulluğu pratik ederken diğer yandan yiyeceklerin ne büyük nimet olduğunu, dünyada pek çok kimsenin bunlardan mahrum olduğunu, Tanrı'nın lütfu ile toprağın ürünlerinin bereketlendiğini, sahip olunan her şeyin kişinin kendi kazancından dolayı değil Tanrı'nın lütfundan geldiğini, yaşamsal her unsur için Tanrı'ya bağımlı olduğunu kişiler ailesiyle birlikte hatırlar ve bunu çevresine hatırlatır.

Oruç döneminde et ve tavuk gibi hayvansal gıdalardan (süt, peynir, yumurta) kaçınılır ve alkol kullanılmaz. Ancak bazı sebeplerden dolayı oruç tutamayanlar perhiz tutabilir ya da gün boyunca sıvı şeyler (su veya meyve suyu) alarak oruçlarını hafifletebilirler (kısmi oruç ya da hafif oruç). Daniel 10:2-3 ayetlerindeki “*O günlerde ben Daniel üç hafta yas tutuyordum. Tam üç hafta doluncaya kadar iyi yemek yemedim ve ağzıma et ve şarap girmedim ve hiç yağ sürünmedim*” sözlerinden kısmi oruç ya da hafif oruç tuttuğunu görüyoruz.

Eski Ahit'te bayram ve Şabat Günlerinde oruç tutulmadığı için, kilise bayramlarda ve Yeni Ahit'in Şabat Günü olan pazar günlerinde oruç tutmayı tavsiye etmez. Ancak uzun oruç

dönemlerinde cumartesi ve pazar günleri hafta boyu süren orucumuzun hafifletildiği ve gıdalarımıza dikkat ederek bedeni güçlendirdiğimiz günlerdir.

Ayrıca uzun oruç dönemleri, bir süre için müsait olmayıp oruca başlayamayanların bu uzun dönem içindeki herhangi bir günde, kalan günlerden birkaçında oruca katılmaları için bir kolaylıktır.

Kutsal Kitap'ın Şabat Günü ve bayram anlayışına burada ayrıca dikkat etmeliyiz. Çünkü günümüz insanları '*bayram*' deyince tatil, deniz, alışveriş ve gezmek gibi şeyler düşünmektedirler. Oysa Kutsal Kitap'ın bayram ve Şabat Günü anlayışında Tanrı halkının dünyasal olan şeyleri, ev ve iş ile ilgili planları, kafasını meşgul eden şeyleri bir kenara bırakması, Kutsal Yazılar'a ve bunları derin düşünmeye vakit ayırarak ruhunu, dolayısıyla bedenini dinlendirdiği ve Tanrı'yı dinlemek için ayırdığı gündür. Dikkat edilirse gerek Şabat Günü gerekse bayram günleri Kutsal Kitap kültüründe Rab'be ayrılmış gün olarak ibadet öncelikli günlerdir. Elbetteki Tanrı'yı derin düşünmek ve Kutsal Kitap okumak için evden uzaklaşabilir, başka yerlere gidebiliriz. Ama hedef bir yerlere gitmekten önce Mesih İsa'nın hoşnutluğu olmalıdır. İşte bu günlerde yediğimiz yemekler ise Tanrı'nın zaferini kutladığımız ziyafetlere dönüşmüştür.

Oruç zamanında bedensel alışkanlıklarımızı frenlemeye çalışarak benliğimizi özdenetim ve disiplin altına almaya çalışarak Tanrı ile olan ruhsal bağlarımızı güçlendirmeye çalışırız. Ancak orucu bedene eziyet ve acı çektirme gibi düşünmek yanlıştır. Bu yüzden oruç esnasında doktorunuzun önerdiği ilaçları alabilir, iğne olabilirsiniz.

Uzun süreli oruç uygulamalarında ise gün içinde sıvı şeyler alabiliriz. İşıya'nın '*7Kendi ekmeğini aç olanla paylaşmak*,

10canının çektiği şeyi aç olana verirken’ sözlerine baktığımızda orucun; aç kalarak Tanrı’ya veya insanlara bir performans sergilemekten çok, canımızın çektiği ve sevdiğimiz şeylerden bir süre için vazgeçmek; canımızın çektiği ve sevdiğimiz şeyleri başkasıyla paylaşabilmek olduğunu görüyoruz. Bu anlamda et ve bazı hayvansal gıdalardan bir süre için uzaklaşıp bunlardan vazgeçilmesi bir oruçtur.

Yine kişinin çok sevdiği veya alışkanlığı olan şeylerden vazgeçmesi aynı şekilde bir oruçtur.

Dua ve kilise faaliyetleri gibi yürekten ve kendi özgür irade-mizle karar vererek yaptığımız oruç Tanrı ile olan ilişkimizi daha sağlam ve canlı kılacaktır.

Oruç tuttuğumuz zamanlarda, ne kadar tutacağımız, nasıl ve ne şekilde tutacağımız konularında kafamızı meşgul eden sorular olduğu zaman Kutsal Ruh’ta dua ederek şu ayetleri hatırlamak bize yol gösterecektir:

Koloseliler 2:²⁰*Madem Mesih’le birlikte dünyanın ilkel öğeleri karşısında öldünüz, öyleyse niçin dünyada yaşıyormuş gibi dinsel kurallar ardından gidersiniz?* ²¹*Şunu elleme, şunu ağzına koyma, buna dokunma!* ²²*Bunların tümü kullanışla çürüyen nesnelerdir. İnsanların yönergelerine ve öğretilerine dayanan kuramlar.* ²³*Görünüşte bunlar bilgelikle cilalanmıştır: Kişiye hoş gelen dinsellik, yersiz alçalma, bedene hesapsızca eziyet çektirme.. Ne var ki, bu şeyler beden’in iş-tahlarına set çekemez.*

Markos 8:31-38 Ayetlerine Bakış:

Markos 8: ³¹Bundan sonra İsa, İnsanoğlu’nun çok işkence çekmesinin, İhtiyarlar’ca, başkahnlerce ve dinsel yorumcularca yadsınmasının, öldürülmesinin ve üç gün sonra diril-

mesinin gerekli olduğunu öğrencilere öğretmeye koyuldu. ³²Bunu açıkça bildirdi. Petros O'nu bir yana çekip paylama-ya başladı. ³³İsa öğrencilerine dönerek onlara baktı, Petros'u payladı: "Geri çekil ey şeytan! Çünkü Tanrı'yla ilgili konuları değil, insanlarla ilgili olanları düşünümektensin."

Bu ayetlerde Mesih'in acı çekmek üzere çarmıhtan geçeceğini bildirdiğini (8:31-33) ve bunun Tanrısal bir plan üzerinde, bir amaç için olduğunu (8:33) olduğunu okuyoruz.

Mesih çarmıha gerilip öldükten ve dirildikten sonra O'nu izleyen kişilerin hayatları ve tanıklıkları nasıl olmalıydı? Bu konuya aynı konuşmanın hemen devamında şu şekilde yer verilmiştir:

Markos 8:³⁴Sonra öğrencilerle birlikte topluluğu yanına çağırıp, "Ardım sıra gelmek isteyen, kendini yadsısın; haçını yüklen, ardım sıra gelsin" dedi. ³⁵"Çünkü canını kurtarmak isteyen onu yitirecektir. Ama bana ve Sevinç Getirici Haber'e bağlılık nedeniyle her kim canını yitirirse onu kurtaracaktır. ³⁶İnsan tüm dünyayı kazanıp da canını zarara uğratırsa ne yararı olur? ³⁷Çünkü insan, canına karşılık ne ödeyebilir? ³⁸Her kim şu tanrıtanimaz, günahtan çekinmez kuşakta bana ve sözlerime bağlılıktan utanç duyarsa, İnanoglulu da Babası'nın yüceliğinde kutsal meleklerle birlikte gelişinde o kişi yüzünden utanç duyacaktır."

Bu ayetlerde Mesih'in ardından gidecek kimselerin nasıl kimseler olduğunu görebiliyoruz. 8:34 ayeti Mesih'i izlemenin bir bedeli ve bir işareti olduğunu söylüyor. Mesih'i izleyenler çarmıhı her gün taşımalıdır; ve çarmıhı taşıyabilmek de ancak kendini inkar etmek ile mümkündür.

O halde burada öğrendiğimiz prensipten yola çıkarak orucu- muza şu soruyu sorabilmeliyiz: **çarmıh taşıyan biri gibi mi**

oruç tutuyorum; ya da Mesih'i izleyen biri gibi mi oruç tutuyorum? Aslında bu soruyu sadece oruç konusunda değil, bütün yaşamız konusunda sormalyız.

Markos 8:31-38 ayetlerinden edindiğimiz prensibe dayanarak **“dünyasal ve ruhani hayatınız kime ait olduğunuzun tanıklığını veriyor mu?”** sorusunu orucunuza bakarak cevaplayabilmelisiniz.

Markos 8:35-38 ayetleri 8:34 ayetinin demek istediği şeyi daha geniş bir şekilde anlatıyor; Mesih'i izlemek veya izlememek kişinin canının sonsuz yaşamı ya da ölümü hakkındadır. Çünkü dünyayı kazanmak için yaşayanlar (8:36) canını yitirecek; Mesih ve Müjde uğruna canını kaybedenler ise Mesih'teki yaşamı –sonsuz yaşam- alacaktır (8:35).

O halde bütün yaşamımız gibi, orucumuz da Mesih ve Müjde uğruna kullar olduğumuzun bilinci içinde tutulmalıdır. Tuttuğumuz oruç bütün yaşamımızda kimi izlediğimiziz; kime ait olduğumuzun tanıklığı olmalıdır. *Mesih Merkezli Oruç Budur.*

Öyleyse bir amacı olan oruç ile sadece toplumsal düzene uymak ya da geleneği izlemek için tutulan oruç aynı şey değildir. Bütün yaşamımız gibi orucumuz da her gün kime ait olduğumuzu gösteren bir tanıklık olmalıdır; orucumuz her gün çarmıhı taşımak için nasıl yaşadığımızı belli eden bir tanıklık olmalıdır. Tanrı'yı hoşnut eden oruç –*Tanrı önünde samimi alçalış ve tövbe, günahımızın yası*– Mesih'in çarmıhını her gün taşımamızın bir parçası olarak tutulmalıdır.

Bu durumda tek başına bir oruç tutmanın kendisinden daha önemli olan şey ise bütün hayatınız boyunca Mesih ve Müjde uğruna yaşayıp yaşamadığınızdır (Mezmun 5:8; 25:5; 139:24; 143:10); bütün hayatınız boyunca her gün kendinizi inkar edip etmediğinizdir.

III. BÖLÜM

TANRI'YI DİNLEMEK

Oruç tutarken Tanrı ile daha fazla vakit geçirmek için gayret edin. Oruç zamanında duamız ve ruhsal dikkatimizde öncelik “*Tanrı'nın egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gitmek*” olmalıdır (Matta 6:25-34):

Matta 6: ²⁵Bu nedenle size derim ki, ne yiyeceğiz ne içeceğiz diye yaşamınız konusunda ve ne yiyeceğiz diye bedeniniz konusunda kaygılanmayın. Yaşam yiyecekten, beden de giyecekten daha önemli değil mi?

²⁶Bakın göğün kuşlarına. Ne ekerler, ne biçerler, ne de ambarlara biriktirirler. Öyleyken göksel Babanız doyurur onları. Siz kuşlardan üstün önem taşıyor musunuz?

Her gün dua ve Kutsal Kitap okumak için özel bir zaman ayırmalıyız. Pişmanlık dolu bir yürek ile Rab'bin kutsal varlığının huzurunda tövbe edip yenilenmeyi, Ruh'la dolmayı istemeliyiz. Aynı şekilde diğer konulardaki isteklerimizi dua, yakarış ve şükranla Tanrı'ya sunmalıyız (Filipililer 4:6).

Oruç süresince açlığı tadan ve canının istediği şeyden uzak duran insanlar bütün yiyecek ve içeceklerin, toprak, su, hava

gibi bütün yaşamsal ihtiyaçların bize verilmiş bir lütf olduğunu çok iyi anlamıştır. Kişi bundan böyle yiyecekleri israf etmemek ve bayatlatıp çöpe atmamak için daha duyarlı olacaktır.

Diğer yandan yoksulluğun ve açlığın ne demek olduğunu bildiği için etrafındaki muhtaç insanlara karşı daha merhametli olmayı öğrenir. Yiyecekleri 'sevdiği-sevmediği' olarak seçmekten çok, önüne konanı şükranla kabul etmeyi öğrenir.

Neticede kişiler *oruç ve dua* ile Tanrı'nın önünde kendini alçalttığı zaman hayatlarında gözle görülür değişimler meydana gelir. Tanrı ile samimi bir ilişki neticesinde kişinin duygu ve düşünceleri değişmeye, yenilenmeye başlar. Kişi Tanrısal olanı aramaya yönelir. Bunun neticesinde kişinin ailesine, akrabalarına ve arkadaşlarına bakış açısı ve davranışları olumlu yönde değişir; çünkü Tanrı'nın razı olduğu oruç ile kişinin dünyaya bakışı değişir. Bu değişiklik kişinin ev hayatını, iş hayatını, çevresindeki diğer insanlarla olan ilişkisini etkiler ve yeniden düzenler.

“Şimdi Tanrı'nın isteğine göre tutulan orucun sonucunda aşağıdaki Tabloda 1. kolondaki karakter ve davranış özelliklerinin 2. kolonda nasıl değiştiğini görelim:

-1-	-2-
Başkalarının hatalarına odaklanmıştır.	Kendi ruhsal ihtiyaçlarını fark etmeye odaklanmıştır.
Kendini üstün görür, başkalarının hatalarını mikroskop altına yatırır, kendininkilere teleskopla bakar.	Herkesi bağışlar, başkalarının iyiliğini ister.

Başkalarını küçük görür.	Kendinden çok başkalarına kıymet verir.
Bağımsızdır ve kendinden çok emindir.	Başkalarının ihtiyaçlarını görür, paylaşır.
Herkesin kendisine uymasını ister.	Kendi haklarından vazgeçmeye hazırdır.
Kendinden başka herkes haklı olduğunu ispat etmek zordur.	Haklı olana hakkını vermeye her zaman istek duyar, başkalarının haklı olduğunu kabul etmeye hazırdır.
Sürekli hak ister.	Her zaman hakları öder.
Hizmet edilmesini bekler.	Başkalarına hizmet etmeye yönelir.
Kendi yükselişi önemlidir.	Başkalarının yükselmesine sevinir.
Tanınmak, takdir ve kabul edilmek ister.	Başkalarına hizmet etmeye hazırdır, başkalarının güvenini kazanmaya çalışır.
Başkaları yükseldiğinde kendisi yaralanır, haksızlığa uğradığını düşünür.	Başkalarının başarısına sevinir.
En iyisini ben yaparım, önce bana danışılmalı.	Tanrı'nın bana verdiği bu konum ve hizmeti hak etmiyorum.

Tanrı için ne yapabileceğini düşünür.	Tanrı için yapabileceği bir şey olmadığını bilir.
Ne kadar çok bildiğinden emindir.	Çok şey öğrenmesi gerektiği konusunda alçakgönüllüdür.
İnsanlarla arasında mesafe bırakır.	Başkalarına yaklaşmak için riske atılır, candan sevme riskini almaya hazırdır.
Başkalarını kolaylıkla suçlar.	Şahsi sorumluluklarını bilir, nerede yanlış yaptığını görür.
Yanına yaklaşılmaz.	Kolaylıkla danışılabilir.
Eleştirildiğinde kendini savunur, haklı çıkarmaya çalışır.	Alçakgönüllülük ve açık kalplilik ile eleştiriyi kabul eder.
Saygıdeğer olmakla ilgilenir.	Gerçekçi olmakla ilgilenir.
Başkalarının ne düşündüğü ile uğraşır.	Tanrı'nın bütün gerçeği bildiğinin farkındadır.
Kendi imajını sürdürmeye, ününü korumaya çalışır.	Şan ve şöhrete ölmüştür.
Başkalarıyla ruhsal ihtiyaçlarını paylaşmayı zor bulur.	Başkalarına karşı açık ve şeffaf olmaya çalışır.
Hiç kimsenin kendi günahla-	Yüzleşmeye açıktır, başkala-

rını bilmediğinden emin olmak ister.	rının ne bildiği ile uğraşmaz.
<i>'Ben hatalıyım, affeder misiniz?'</i> demekte zorlanır.	Rahatlıkla hatalarını kabul edip af diler.
Günahlarını itiraf ederken bile konunun özüne inmez.	İtirafıta bulunurken her türlü ayrıntıya iner.
Günahın sonuçlarıyla ilgilenir.	Günahın kökeni ile ilgilenir ve üzüntü duyarlar.
Pişmanlık duyacak bir şeyi olmadığını düşünür.	Kalbi sürekli tövbe etmeye hazırdır.
İsteme huyludur.	Verme huyludur.

Bu tablodan sonra *'Hangi konuda oruç tutabiliriz'* başlıklı bölüme ekleyebileceğimiz birçok konu daha olduğunu görüyoruz. Tablonun 1 ve 2. kolonunda size uygun özellikleri işaretleyin ve 1. kolondaki her bir özellik için dua ve oruç ile Tanrı'nın sizleri değiştirmesini isteyin. 2. kolonda işaretlemiş olduğunuz her bir özellik yine dua ve oruçla Tanrı'ya teşekkür edip bu özelliklerin sizde derinlik kazanmasını, 2. kolonda işaretlemediğiniz özelliklerin ise sizde görülmesini isteyiniz."

YAKUP MEKTUBU 5. BÖLÜM

[Yakup Mektubu 5. bölüm Alçalış Ortası Akşam Duasında okunduğu için buraya ilave yapılmıştır.]

“Yakup 5. bölüm, Dualı Oruç hakkında öğretmek için yazılmamıştır. Ancak Yakup 5. bölümde karşımıza çıkan (I-)

Maddiyat ve Dünyasal Zenginlik, (2-) Sabırlı Olmak, (3-) Dili Doğru Kullanmak, (4-) Dua, (5-) Hizmet Etmek konuları bu bölüme kadar bahsedilen oruç öğretisi ile örtüşmektedir. Bu bölümde Yakup Mektubu 5. bölüme bakarken Hristiyan Orucu bakış açısından bakacağız.

1-) Maddiyat ve Dünyasal Zenginlik

Son Günlerde Hristiyanlar Mesih'in gelişini özlemle beklerken dirilişin gücünde yaşayıp, dirilişe tanıklık eden bir yaşam ile maddiyata değil, Tanrı isteğine güvenmeyi aramalıdır. İnsanlık ailesiyle olan ilişkimiz maddiyatın belirlediği şartlara göre değil, Tanrı'nın Müjde'sine uygun bir şekilde yürümelidir.

İGelin varlıklı kişiler! Şu anda üzerinize inmekte olan dertler için hüngür hüngür ağlayın.

Eğer zenginlik Tanrısal olmayan bir yoldan elde edilmişse kişinin sahip olduğu varlıklar gelecekte alacakları yargının ve uğrayacakları perişanlığın bir işareti olarak durmaktadır. Böylece bu ayet ağlayış ve yas ile Tanrı'ya dönmeye, dünyasal yollardan dönmeye çağırılmaktadır.

²Varlığınız çürüdü, giysileriniz güve yeniği oldu. ³Altınınız, gümüşünüz pas tuttu. Onların pası sizlere karşı tanıklıkta bulunacak ve etinizi ateş gibi yiyecek. **Çağın sonunu** belirleyen şu günlerde varlık biriktirdiniz.

Kişilerin sahip oldukları varlığa ve toplumdaki ünlerine ya da saygınlıklarına güvenmeleri oldukça yaygın bir davranış biçimi olarak karşımıza çıkar. Ancak Hristiyanlar bunların geçici olduğunun bilincinde olarak yaşamalıdır. Güveni dünyasal şeylere bağlı insanlar bunları kaybettiği zaman çok çabuk yıkılırlar.

Bu ayetteki “*son günler –çağın sonu*” ifadesi içinde bulunduğumuz zamana bakışımızı etkilemektedir. Bu ifade Mesih İsa’nın dirilişi ile yeniden gelişi arasındaki zamanı vurgular. Öyleyse kilisenin Mesih’in ikinci gelişini beklediği bir dönemde Hristiyanlar dünyasal zenginlere odaklanmak yerine Rab için vermeye Rab’bin hizmeti için harcamaya odaklanmış olmalıdırlar. Öyleyse Hristiyanlar kiliseye getirdikleri ondalık, sunu ve sadakalar konusundaki samimiyetlerini de Tanrı’nın önünde tartmalıdırlar.

Sizin ondalık, sunu ve sadakalarınız Mesih merkezli mi? bunlar kime ait olduğunuzun, kimi izlediğinizin işaretleridirler.

⁴Bakin, tarlalarınızdan ürün devşiren emekçilerden ustalıkla alıkoyduğunuz emeğin karşılığı haykırıyor. Biçicilerin çılgılığı ‘Ordular Rabbi’nin kulaklarına ulaştı.

Bir Hristiyan haksız kazançtan da, Tanrısal adalete uygun olmayan yollardan da varlık sahibi olmaktan kaçınmalıdır. Başka insanlar bir anlaşma ya da hizmetten dolayı bir Hristiyanla olan alışverişlerinde bir haksızlığa uğramamalıdır; maddi kaygılarınız başkalarının acı çekmelerine yol açmamalıdır.

⁵Şu dünyada yaşamın tadını çıkardınız ve zevk u sefaya daldınız. ‘Kesim gününe’ hazırlanıyormuş gibi yüreklerinizi semirttiniz. ⁶Doğru kişiyi suçlu çıkardınız, sonra da öldürdünüz. O sizlere hiçbir direniş göstermiyor.

Hristiyan kişi bu dünyada “*ben*” merkezli olarak sadece kişisel çıkarlarına odaklanmış bir yaşam ile tanınmamalıdır. Kendi mutluluğu, kendi refahı için yaşayan bir kimse zorluklarda ve denenmelerde gerekli tanıklığı veremez. Tanrı’nın görkemi ve yüceliği için yaşamayan kimseler zorluklar geldi-

ğinde inandıklarını söyledikleri değerleri çabuk unuturlar ve bedel ödeyebilecekleri her şeyden kaçınarak her durumda kazanmayı ararlar. Bir Hristiyan başkalarının kayıplarında etkin taraf olmamalıdır.

Kutsal Yasa'nın uygulayıcısı olmak için Hristiyan kişi oruç ve alçalış günlerinde maddiyat ve dünyasal zenginlik konusunda da Tanrı ile yüzleşmelidir. Orucumuz maddiyata ve dünyasal zenginliğe bakışımızı yeniden gözden geçirmeli ve yenilemelidir. Maddiyatın içindeki tuzaklara ne kadar yakın olduğumuzu fark etmek; maddiyatın bizim için bir tuzak olup olmadığını görmemiz gerekmektedir. Hristiyan kişiler olarak kiliseye olan desteğimizi (ondalık, sunu ve sadaka kurbanlarımızı) zaman zaman gözden geçirmeliyiz.

2-) Sabırlı Olmak

Son Günlerde yaşadığının bilicinde olan Hristiyanlar Mesih'in gelişini özlemle beklerken sabırlıdır. 'Sabır' konusu sadece ruhani yaşam için gerekli bir pratik değildir. Bu dünyada insanlık ailesi ile olan ilişkilerimizde de önemli bir önemlilik ve bilgelik ölçütüdür.

⁷Bu nedenle kardeşlerim, Rab'bin gelişine dek katlanmayı bilin. Bakın çiftçiye. Toprağın değerli ürününü bekler. 'Önceki ve sonraki yağmur' onun üzerine düşünceye, ürünü elde edinceye dek katlanmasını bilir. ⁸Sizler de katlanış gösterin. Yüreklerinizi pekiştirin, çünkü Rab'bin gelişi yakındır.

Rab'bin hizmetinde ürün almak için sabırlı olmak gerekir. Çiftçinin aylar süren ve değişen mevsimler sonunda mahsul almayı beklemesi gibi, Hristiyan kişinin de yaşamında sabır etkin olmalıdır. *Son Günlerde* yaşadığının farkında olmayan kimseler *Rab'bin gelişinin yakın* olduğunu çabuk unuturlar. Böylece sabırsız kişiler zorlu denenmeler ile karşılaştıkların-

da Hristiyan tanıklığı verme misyonları olduğunu çabuk unuttular ve iman yaşamına ait değerleri bir kenara koyup sürüklenebilir ve düşebilirler.

⁹Kardeşlerim, birbirinize karşı murıltıya katılmayın ki yargılanmayasınız. İşte Yargıç kapıda beklemekte.

Sabırlı bir kişi Tanrı'nın amaçlarına ve Mesih'in dönüşüne olan güven ile sadece eylem ile değil, sözleriyle de yapıcı bir tutum sergiler. Bir Hristiyan iman, ümit ve sevgi ile ağızını açmalı, sözleriyle de sabır ve dayanmayı teşvik ettiği gibi Mesihsel ümitte etrafını bina etmeli, sevgiden yana teşvik vermelidir. Sabırlı olmanın gereği budur.

¹⁰Kardeşlerim, acı çekmekte ve katlanmakta Rab'bin adıyla konuşan peygamberleri kendinize örnek tutun. ¹¹Bakin, 'sabredenleri mutlu saymaktayız'. Eyub'un sabrını duydu-nuz, durumunu Rab'bin nasıl sonuçlandırıldığını da gördü-nüz. 'Rab'bin çok acıyan ve sevecenlikle davranan olduğ-u nu bildiniz.'

Kutsal Kitap'a baktığımızda imanın nasıl sabır meyvesi verdiğine dair pek çok örnek görebiliriz. Rab'be güvenerek sabırlı olmak, zor zamanlarda da Tanrı'ya güvenin bir sonucu olarak sabırla duada, ümitte devam etmek bir berekettir.

Orucumuz her alanda sabırlı olmayı pratik etmeyi de kapsa-malıdır. Eğer Son Günlerde yaşıyorsak Mesih'i bekleyen, Mesih'in ikinci gelişine işaret eden bir oruç ile kendimizi bina etmeliyiz. Samimi tövbe ve sabır yaşamda değişikliği ve yenilenmeyi getirecektir. Tanrı'nın hoşnut olduğu oruç, Me-sih merkezli bir oruç böyledir.

3-) Dili Doğru Kullanmak

Sabırlı olmak ile dilimizi doğru kullanmak arasında bir ilişki

vardır. Sabırlı kişi ağzını yargılamak ve başkalarının yaralanmasına yol açacak sözlere değil, ağzını hamt ve övgüye açar; sabırlı kişi ağzını sevgi ile bina etmeye açar. Başkalarını yargılayan sözlerle kendimizin yargılanacağını unutmamalıyız.

⁹Kardeşlerim, birbirinize karşı mırılıya katılmayın ki yargılanmayasınız. İşte Yargıç kapıda beklemekte.

Homurdanmak ya da söylenmek kişilerin ruhani gelişimini engellediği gibi kilisenin gelişimini de engeller. Hristiyan kişi Mesih'e olan güvende ve sabırda Tanrı'yı hoşnut eden olgunluğa ulaşmak için dilini doğru kullanmalıdır. Lütüftan, sevgiden, bağışlanmadan bahsetmek yerine homurdanan, sözleriyle başkasını yargılayan kişi bu sözlerle aslında kendisini de yargı altına koymuş olmaktadır.

¹²Kardeşlerim, en önemli konu, ant içmeyi bırakın: Ne göğü ne yeri ne de başka bir şeyi amaçlayarak ant için. 'Evet'iniz evet olsun, 'Hayır'ınız da hayır. Öyle ki, yargıya düşmeyesiniz.

Kişiler yemin ederek sözlerindeki gerçeği vurgulamak isterler. Ancak Tanrı'nın doğruluğuna dayanmayan bir şekilde konuşmayı alışkanlık haline getirmek dili yanlış kullanmak demektir. Konuşma biçimimizi Tanrı'nın gerçeğine olan güven ve Tanrı'nın isteği olan sabır biçimlendirmelidir. Kişinin sözlerini ve dilini kullanma biçimi Tanrı ile olan ilişkisinin bir göstergesi olabilir. Hristiyan kişi saygın bir yaşam ile Tanrı'nın isteğinde yürüdüğünde sözü daima bir ant gibi kabul görecektir. Dilini doğru kullanmayanlar ile Rab uğraşacaktır; ayet "...yargıya uğramayasınız" dediğine göre dili doğru kullanmak da bir bereket yoludur.

¹³İçinizden biri acı mı çekiyor? Dua etsin. Birinin yüreği

sevinçli mi? Şükür ilahisi söylesin.

Dua, övgü ve yakarış, dilini doğru kullanmak isteyen kimse-
nin sıklıkla pratik etmesi gereken bir yoldur. Sözlerimizle ve
dualarımızla etrafımızı bina ediyor muyuz? Sözlerimizle ve
dualarımızla etrafımızı Tanrısallığa, doğruluğa teşvik ediyor
muyuz?

Oruç ve alçalışımız *Son Günlerde yaşadığımız* taanıklık ettiği
gibi sabırlı bir tutum ile dilimizi doğru kullanmak, Mesih'in
ikinci gelişine bakarak etrafımızı bina etmeyi "Tanrı'nın hoş-
nut olduğu oruç" tanımı içinde görmeliyiz. Sözlerimiz, dua-
mız, işlerimiz Mesih'i sabırla bekleyen bir yürekten kaynak-
lanmalıdır.

4-) Dua

Oruç deyince aklımıza "dualı oruç" gelmelidir. Dua yaşamı
bir Hristiyanın Tanrı ile olan ilişkisindeki en önemli ayrıca-
lıktır. Bizler *Dualı Oruç* ile alçalışımızı Tanrı'nın önüne ge-
tirdiğimizde canımızı lütfun yüceliğine sunmuş oluruz. O
lütuf ki, günahkârı aklamış, Mesih'te pak kılmıştır; hak edi-
lemeyen, karşılıksız bir armağandır.

*¹³İçinizden biri acı mı çekiyor? Dua etsin. Birinin yüreği
sevinçli mi? Şükür ilahisi söylesin. ¹⁴İçinizden biri hasta
mı? Kilise topluluğunun İhtiyarları'nı çağırın. Rab'bin
adıyla yağ sürerek onun için dua etsinler.*

Hastalık dahil olmak üzere her deneme ve zorluklarda dua
ile Tanrı'nın önüne mi gidiyorsunuz yoksa zor zamanlarda
ağzınızdan isyankar sözler mi dökülüyor? *Dualı Oruç* ve al-
çalış ile Tanrı'nın önüne geldiğimizde geçmiş zamanın bir
değerlendirmesini yapmak ve geleceğe, doğru Tanrısal adımlar
atmak için günlük yaşamımızda Kalam ve duanın yeri
hakkında da kendimizi gözden geçirmemiz gerekecektir. Bu

ayet her sıkıntıda Tanrı'ya olan güvenimizi yenilememiz gerektiğini göstermektedir. Her sıkıntı ve zorluğu Tanrı'ya getirmek, sıkıntıda dua ile, sevinçte ilahi söyleyerek Mesih'te büyümeyi aramak Hristiyan yaşamının temeli içinde yer alan bir davranış biçimi olmalıdır.

¹⁵İmanla sunulan dua hastayı kurtaracak ve Rab onu ayağa kaldıracak. Eğer günah işlemişse kendisine bağışlanacaktır.

İman, ümit ve sevgi ile Tanrı'nın merhametini arayanlar, Tanrı'ya her durumda daha yakın olmayı arayanlar mucize görecilerdir. Bu mucize fiziksel şifayı da kapsamaktadır.

¹⁶Bu nedenle, birbirinize günahlarınızı açıkça söyleyin ve birbiriniz için dua edin ki iyi olasınız. Doğru kişinin dileği çok güçlü etkiyle iş görür. ¹⁷İlyas peygamber bize benzer bir insandı. Yağmur yağmasın diye üsteleyerek dua etti ve üç yıl altı ay süreyle ülkeye yağmur düşmedi. ¹⁸Yeniden dua etti; gök yağmur verdi ve ülke ürününü yetiştirdi.

Tanrı'yla ilişkide ve Tanrı'ya güvenme konusunda her birimizin derinleşmesinin çok önemli olduğu gibi aynı derinliği Kilisede Tanrı'nın ev halkı ile de sağlamaya çalışmalıyız. Bu yüzden imanla yapılan dua birbirimizi bağışlamayı ve birbirimize itirafta bulunmayı gerekli kılar. Duayı *çok güçlü ve etkili* yapan şey ise imanımızın bağlandığı Mesih İsa ve O'nun doğruluğudur –imanımızın kaynaklandığı şeyin gerçekliğidir. Hayatın her anında karşılaştığımız denenme ve zorlukları Tanrı'nın Sözü'ne sarılarak aşabiliriz.

Oruç ve alçalışımızda Mesih merkezli bir yaşamı hayatımızın tamamına yayma pratiğini geliştirmeye çalıştığımızdan dua ve iman ile başlattığımız Mesih'te yenilenme arayışımızı yine dua ve iman ile birlikte devam ettirerek günlerimiz boyunca Mesih'te bereketlenmeyi ararız. *Son Günlerde yaşadığımız*

gerçeği ile Tanrı'nın her yerde olduğu, her şeyi gördüğünün bilinci ile her durumda dua ile Tanrı'nın yüzünü aramayı, bağışlanma dileyen biri olarak da başkalarını bağışlamaya, herkese sevgi ile davranmaya çalışırız.

5-) Hizmet Etmek

Son Günlerde yaşayan kişiler olarak tek tek bireylerle ilgilenerek, sevgi ve sabır ile onlara öğreterek, yoldan ayrılmaya başlamış kimselere yol göstericilik yaparak kiliseye hizmet etmek çok önemlidir. Bu hizmette sıkıntı çekenlerle ilgilenmek ve kendimizi dünyanın lekeleyesinden korumak (Yakup 1:27), insanlar arasında ayırım yapmadan (Yakup 2:1), insanların ihtiyaçlarına karşı duyarlı olmak (Yakup 2:15-16) çok önemlidir.

¹⁹Kardeşlerim, eğer aranızdan biri gerçekten sapar, başka biri de onu geri getirirse ²⁰bilirsin ki, sapmış olduğu aldatı yolundan günahlıyı geri getiren onun canını ölümden kurtaracak ve sayısız günahları örtmüş olacak.

İman hayatında olgunlaşmanın diğer bir adımını hizmet oluşturur. Kardeşlerimizin düştüğü yanlışları görerek onlara Müjde'de açıklanan merhamet ve sevgiyi göstermeye çalışarak kişileri yeniden Tanrı'ya bağlanmaya davet ederiz. Böyle bir hizmet yaşamı da bilgide, duada ve alçakgönüllükte büyümeye yardım eder.

Hataları görüp parmak sallamak kolaydır, ancak kişileri Mesih'teki sevgi ile bağışlamak, zayıf insanların Tanrı'daki güvenlerinin yenilenmesine yardımcı olmak en doğru yoldur. Kişilerin zaferli bir hayat yaşamaları için verilecek destek Tanrı'nın hoşnut olduğu oruç yolu içinde görülmelidir.

Yakup 5. bölüm ışığında Kutsal Kitap'ın "Dualı Oruç" öğretilisine baktığımızda Hristiyan Orucunun yılın belirli zamanlarında tekrar ettiğimiz bir dini pratik olmaktan öte bütün Hris-

tiyan yaşamının nasıl olması gerektiği konusunu hatırlatan ve vurgulayan bir uygulama olduğu karşımıza çıkmaktadır.”
Mesih’in Oruç Hakkındaki Öğretisine Bakış

“Markos 2:18-22 (Matta 9:14-17; Luka 5:33-39)

18Yahya’nın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutuyordu. Bazı kişiler İsa’ya yaklaşp, “Neden Yahya’nın öğrencileriyle Ferisiler’in öğrencileri oruç tutuyor da senin öğrencilerin oruç tutmuyor?” diye sordu.

Oruç: Musa’nın Yasası (Levililer 16:29-34; 23:26-32, Sayılar 29:7-11, Elçilerin İşleri 27:9) yılda bir kez kefaret gününde (Yom Kippur bayramı) oruç tutmayı gerekli kılmaktadır (Mezmun 69:10-11, Elçilerin İşleri 27:9). Pişmanlık ve tövbe Eski Ahit’in dindarlığında oruç ile gözükdü (Hakimler 20:26, I.Krallar 21:27). Ama bazen insanlar böyle güzel bir uygulamayı içi boş ritüellere dönüştürdüler (İşaya 58:3). Yahya’nın mesajı tövbe (Matta 3:11) merkezli olduğundan onun öğrencileri oruç tutmaktaydı. Ancak **Yahya’nın öğrencileri ve Ferisilerin öğrencilerinin aynı sebepten oruç tuttıklarını düşünmüyoruz.**

19İsa onları yanıtladı: “Güvey kendileriyle birlikteyken, yakınlarının oruç tutması beklenir mi? Güvey onlarla birlikte oldukça oruç tutamazlar.

İsa yeryüzündeki kutsal varlığını bir düğün yemeği ile mukayese ediyor ve ‘**güvey**’ ifadesini kullanarak kendisini önceki peygamberlerden ayırıyor. İsa kendisini bir güveye benzeterek Krallığın varlığını bir düğün töreninde olduğu gibi kutlama (şölen) ile doğruluyor. Bu yüzden İsa’yı halkın hoşlanmadığı kimselerle bile yemek yerken görüyoruz (Matta 11:18-19, Luka 19:1-9). Çünkü İsa günahkârlara kurtuluş ve sevinç getirmeye gelmiştir. Kutsal

Yazılar YEHOVA ile halkı ya da İsa ile kilisesi arasındaki ilişki ve sevgi bağını karı-koca arasındaki sevgi birliği ile mukayese ederek gösterir (İşaya 50:1; 54:1; 62:5, Yeremya 2:32, Hoşeya 2:1, Matta 25:1, Yuhanna 3:29, II.Korintliler 11:2, Efesliler 5:32, Vahiy 19:7; 21:9).

²⁰Ama güveyin onlardan alınacağı günler gelecek; işte o zaman, o gün oruç tutacaklar.

güveyin aralarından alınacağı günler: Mesih'in çarmıh üzerindeki ölümünün bir ön bildirisidir. Buradaki ifade Mesih'in zulüm ve yargıyı kaldıracağını müjdeleyen İşıya 53:8 ayetini bize hatırlatır (Matta 11:5 ve İşıya 35:5-6; Luka 4:18-19 ve İşıya 61:1-2; Luka 22:37 ve İşıya 53:12). İsa tam kurtuluş ve özgürlük getirmek için çarmıhta bir kurban olarak ölmek üzere yeryüzüne gelmişti. Bu da büyük sevinç getiren İyi Haber'di (Luka 2:10-11; 24:52, Yuhanna 17:13).

oruç tutacaklar: Ancak 2:19 ayetinin işaret ettiği kutlama geçicidir. İsa Mesih'in acı çekip öleceği zaman gelecektir (**güveyin aralarından alınacağı günler**). Öğrenciler o zamandan itibaren oruç tutacaklardır.

²¹“Hiç kimse eski bir giysiye yeni bir kumaş parçası yamaz. Çünkü yamarsa, yama tüm giysiyi parçalar –yeni parça eski kumaşı yırtar– ve daha beter bir yırtık oluşur.

²²Yine hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara koymaz. Bunu yaparlarsa şarap tulumları yırtar. Hem şarap telef olur, hem de tulumlar yırtılır. Hayır, yeni şarabı yeni tulumlara koyarlar.”

Çekmemiş kumaş (yeni yama) ya da yeni tulum simgeleri gelen Kral (İsa) ile gelmiş olan Krallığın yeni durumunu vurgulamaktadır. İsa burada bilgece olmayan işlerle, uygun tutulmayan oruç ile bu yeni durumun aranmayacağı-

nı göstermeye çalışıyor.

Bu ayetlerden önceki ayetlere baktığımızda dini önderler ve İsa arasındaki ayrılıkları görüyoruz. İsa'nın günahkârları kabulü ve geleneğe aykırı olarak “*uygun olmayan*” kimselerle yemeğe oturması dini önderler ve İsa arasındaki önemli ayrılık noktasını oluşturmaktadır. Bunlara şimdi bir başka zıtlık daha ekleniyor. Bu da oruç konusudur.

Ferisiler haftada iki kez oruç tutarlardı (Luka 18:12). Bu yüzden Yahya'nın öğrencilerinin oruç tutuyor olması insanların gözünden kaçmıyor. Herkesin oruç tutarken İsa ve öğrencilerinin oruç tutmaması biraz tuhaf değil miydi? Öyleyse bu konuda bir soru sormanın tam zamanıydı.

Şüphe yok ki, onlar bu sorularıyla konu üzerindeki meraklarını en açık bir şekilde belirttiler. Mesih ve öğrencilerinin oruç tutmamaları ve dindar kişilerden başka diğer şekillerde farklılıklar göstermeleri insanların bazen merak, bazen kızgınlığına sebep olduğunu tahmin etmek zor değil. Bu sözlerde bir eleştiri vardı aynı zamanda.

“Neden Yahya'nın öğrencileriyle Ferisiler'in öğrencileri oruç tutuyor da senin öğrencilerin oruç tutmuyor?”

Onların söylemek istediği şey, aslında böyle davranan bir kişinin *dindar* veya *Tanrısal bir kişi* olamayacağı idi. Vaftizci Yahya'nın isminin böyle bir konuda kullanılması aslında Yahya'nın onların kafasındaki ve ifade etmek istedikleri duruma uygun bir kimse olması ve dindarlık ölçülerine göre toplumda tasvip edilebilen bir örnek olmasıydı.

Yahya'nın tutuklanmış olmasından dolayı öğrencilerinin o durumda oruç tutması çok muhtemel gözükmektedir. Yahya'nın öğrencileri açısından yemek ve içmek için uygun bir

zaman değildi. Diğer yandan bir başka ihtimal de Yahya'nın öğrencilerinin orucu bir yaşam şekli olarak öne çıkarmış olabilirlerdi. Yahya özenetimle yaşayan büyük bir insandı ve onun mesajı başkalarını da aynı şekilde *az ile yetinen, kanaatkar* kimseler olmaya teşvik etmekteydi. Yahya'nın öğrencileri Ferisilerin oruç tutmasından daha farklı bir amaçla oruç tutmaktaydı.

Aslında esas konu daima Tanrı'nın bizden ne yapmamızı istediği idi. Eski Ahit içinde pek çok kez oruç tutulduğunu görmekteyiz. Ancak **Tanrı yılda bir kez, Kefaret Gününde oruç tutmayı emretmişti** (Levililer 16:29-34). Mesih'in kırk gün oruç tutmasını hatırladığımızda bundan anladığımız şey insanların yaşanan olaylara ya da içinde buldukları duruma göre oruç tutmaları gerektiğidir. Ama **Ferisilerin yaptığı gibi oruç tutmakta ısrar etmek Tanrı'nın yasasında yapılmasını emrettiği şeyden daha fazlasını istemektir.** Tanrı'nın ısrar etmediği bir konuda ısrar etmek insan yapımı bir şeyde Tanrı'yı aramak demektir. Eğer Kutsal Yazılar *Tanrı adamı olmamız için bizleri bilge kılıp, öğretmek, azarlamak, yola getirmek ve doğruluk konusunda eğitmek için yararlı* ise Kutsal Yazılar'a ilave edecek bir şeyimiz yoktur. Ferisilerin yaptığı gibi yapmak ise bir şekilde Kutsal Yazılar'a ilave yapmak gibiydi. Onların davranışları Kutsal Yazılar'da olmayan bir şeyi varmış gibi gösteriyordu. Bu da Kutsal Yazılar'ın mesajındaki amacı yanlış ve eksik tanıtmaktaydı.

Ancak İsa Mesih, kendisinin ve havarilerin oruç tutmamasına ilişkin şaşkınlıkla karşılanan bu davranışlarını buradaki sorgulanmada açık sözlülükle savunuyor. İsa Mesih kendisinin ve havarilerin oruç tutmasının uygun olmadığını bir resim göstererek açıklıyor.

Bu resimde havariler bir damadın arkadaşları olarak temsil edilmektedir. Bu durumda havarileri sevdikleri arkadaşlarının

düğün günü sevincinde oruç tutan kimseler olarak hayal edin. Bu uygun olmayacaktı. **Ama havarilerin oruç tutacağı zaman gelecekti.** Bu zaman ise güveyin (İsa Mesih'in) *aralarından alınacağı* zamandı.

Bu benzetmede duymak için kulakları olanlara Mesih, İsrail halkının üzerindeki isyan ve yargıyı kaldırmak için ölümüne doğru olan yürüyüşünü ilan etmekteydi. Çünkü İsa, havarilerin yas ve oruç tutmasına vesile olabilecek şekilde tutuklanacaktı.

İsa havarilerin oruç tutmasını eski bir giysiye çekmemiş bir kumaş parçası ile yama yapmaya ya da taze şarabı eski tulumlara koymaya benzetmektedir: Giysi yıkandığında yıkanmamış kumaş parçası çeker ve giysinin durumunu kötü bir hale sokardı. Aynı şekilde taze şarap fermantasyona devam ettiğinden [çıkan gazlar] eski tulumları patlatıyordu. Bu durumda şarap ve tulum ziyan olacaktı.

İsa burada ne demek istiyor? İsa bu son örneklemede Ferisiliğin Yasacılığı ve insan yapımı gelenekler ile lütuf Müjdesi'nin yolunun karıştırılmayacağını önemle vurguluyor. Mesih'in Tanrısal lütuf ve günahkârların bağışlanması öğretisi Ferisiliğin eski elbisesini yırtıyor, Ferisi dinin eski tulumlarını patlatıyordu.

Ferisi inancında ancak onlar yasayı tuttıkları [ve insan yapımı geleneklerden oluşan etraflarındaki çiti muhafaza ettikleri] sürece Tanrı antlaşmasını tutacaktı. Bu da sonuçta insana bağlı ve insanın kendi kurtuluşunda payı olduğunu öğreten bir dindi.

Fakat İsa bunun tersine hak edilmeyen bir lütfu vaaz etmekteydi. Mesih'in Müjdesi Tanrı ile başladı ve vaaz ettiği kurtuluş tamamıyla Tanrı'ya dayanmaktaydı. Mesih kendi Müjdesi

ile Ferisiliğin öğretmeye çalıştığı inanın farkını ortaya koydu.

Oruç ve Uyanış

İşaya 58. bölüme tekrar bakarak uyanış hakkında düşününüz.

58:1 –bir halkın günah ve isyanını bilmesi, suçlarının bilincinde olması ve tövbe etmesi Uyanış Değil midir?

58:2 –Tanrı’yı aradığımızı söylediğimiz yollarımızı gözden geçirmek, bu şekilde dini uygulamalarımızın Tanrı’nın yüreğine uygun olup olmadığını kontrol etmek ve varsa hatalardan dönmek ya da yanlış motivasyonun değişmesine çalışmak Uyanış Değil midir?

58:3 –dini görevlerimizi yerine getirdiğimizi sanırken yanlış bir uygulama içinde olduğumuzu fark etmek ve bundan dönmek Uyanış Değil midir?

58:4-5 –Tanrı’yı duymak ve Tanrı’ya doğru bir yürekle yaklaşmayı aramak; ve Tanrı’nın bizi bereketlerle cevaplamasını beklerken aslında yaşamımızı yanlış uygulamalarla yargı altına soktuğumuzu görmek Uyanış Değil midir?

58:6-7 –uyanışı yaşayan bir kişinin Mesih’in yeryüzündeki hizmet, tanıklık ve öğretişini taklit etmeye çalışması, Mesih’in hizmetini toplumun her yönüne yaymaya çalışması Uyanışı Yaşadığı Topluma Getirmek Değil midir?

58:8 –kişinin Tanrı’yı hoşnut eden yönde değişimi ve yenilenmesi neticesinde, içinde yaşadığı toplumun kişinin üzerindeki Tanrı’nın bu onayını veya desteğini görmesi; ve toplumun Hristiyan Bir Kişi Üzerindeki Tanrı’nın Rızasına Tanık Olması, Uyanışın Topluma Girmesi Değil midir?

58:9 –Tanrı ile devam eden bir diyalog neticesinde adaletsizliğin, eşitsizliğin, kötü konuşmaların ve davranışların kaldırıldığı bir yaşam yolu Uyanışı Değil midir; Uyanışın Bir Topluma Girmesi Değil midir?

58:10 –Tanrı’yı hoşnut eden yolda yürümenin getirdiği aydınlanışın yaşadığımız her yerde görünür olması, Tanrı’nın ışığının aracılığımızla dünyaya parlaması Uyanışı Bu Yeryüzüne Getirmek Değil midir?

58:11 –yönsüz ya da kararsızken yolu bulmak [*Tanrı’nın yol göstermesi*], esas ihtiyacı olan doygunluğu bulmak, ruhsal ve fiziksel şifa yanında 1. Mezmur’daki bereketlenmiş kişi gibi olmak; aracılığımızla, dünyanın susamışlığının farkına varması ve aracılığımızla dünyanın Tanrı’ya içsel açıklığını ve susuzluğunu dindirmek üzere yaklaşması Uyanış Değil midir?

58:12 –sözlerimizle ve işlerimizle Tanrısal bir planın parçası olarak yaşamak; yaşadığı toplumda fark yaratan bir şekilde yürümek hem bizler hem dünya için Uyanış Değil midir?

58:13 –Tanrı’nın emirlerini ve yasaklarını hatırlayıp öğrendiğimiz ve Tanrı Sözü’nü çalışarak; Yaratıcı Tanrı’nın sağlayış ve kurtarışını tadararak dinlenmek; inanan bir kişi olarak Mesih ile olan paydaşlığımızı kilisede Tanrı halkı ile birlik ve paydaşlık içinde yaşayarak kutlamak Uyanış Değil midir?

58:14 –kim olduğunun bilincinde olmak, Tanrı’dan zevk alarak, Tanrı’nın yüceliği ve övülmesi için yaşamak; Tanrı’nın vaat, antlaşma ve bereketlerinin temsilcisi olarak yaşamakla içinde bulunduğumuz topluma Tanrı’nın kutsal antlaşmasını ve bu antlaşmaya olan sadakatini göstermek Uyanış Değil midir?

I. Bölümde “KİLİSE NEDEN ORUÇ İLAN EDER?” başlığı

altındaki ‘‘Tbve ağrısı’’ konusunu tekrar hatırlayınız.

Vaftizci Yahya Mesih’in gelişinin yollarını hazırlamak için ortaya çıktığında oruçla yaşadı ve tövbeyi vaaz etti. Ve Mesih’in hem hizmeti sırasında hem de yükselişinden önce kiliseye tövbeyi vaaz etmeyi vasiyet ettiğini hatırladığımızda; bir anlamda **Vaftizci Yahya’nın misyonunu kilisenin devam ettirdiğini görmekteyiz. Çünkü kilise de Mesih’in ikinci gelişinin yollarını hazırlamak için bu yer yüzünde vardır.**

Şimdi İşaya 58. bölüme bakarken Vaftizci Yahya’yı ve hizmetini hatırlayalım. Vaftizci Yahya oruçlu bir yaşam ile tövbeyi vaaz ederek ortaya çıktı. Kendisi alçakgönüllü ve kanaatkar bir yaşam ile Göklerin Egemenliğini özleyerek tövbeyi vaaz etti.

Vaftizci Yahya’nın vaazını dinlemeye pek çok yerden insanlar gelmeye başladı. Kalabalıklar onun aracılığı ile töbve ediyorlardı. Yahudi olmayan insanlar bile ‘‘*biz ne yapalım*’’ diyerek Vaftizci Yahya’ya sormaya geldiler. Onun dönemi, insanların Tanrı’nın Egemenliğini (kurtarışını, özgürlüğünü, şıfasını) özleyerek töbve ettiği bir uyanış dönemi oldu.

Böylece görüyoruz ki, Mesih’in ikinci gelişini özleyen kilise yine dualı oruç ve alçalışla Tanrı’nın bağışlayacağı uyanışın aracısı olacaktır.

IV. BÖLÜM

ORUCA BAŞLAMAK

Oruca Başlarken Kişisel Adanma Duası:

Tanrımız RAB,
SEN yaşam düzenimizi
ve kişisel dünyamızı yakıp yıkmadan
bizler yeni bir yaşama başlayamayız;
ya da başlasak bile bunu başaramayız...
yüreğimin derinliklerinde
hiç kimseyi davet etmediğim bir yer var ki,
oraya SEN'i davet ediyorum.
öyle ki,
yaşantımda büyük bir değişiklik yap,
iyi bir değişiklik yap,
yeni bir değişiklik yap...

Göklerdeki Babamız,
her şeyi Sen yarattın,
bize merhamet eyle.
Mesih Rabbimiz,
kanınla bizleri satın aldın,
bize merhamet eyle.
Rab olan, hayat veren Kutsal Ruh,
bizlere diriliş verdin,
bize merhamet eyle...

Tek olan Tanrımız,
görmekli Kutsal Üçlük,
dua, tapınma ve tanıklık hayatımı
övgü ve şükranımla birlikte Sana kaldırıyor;
bu oruç zamanını Kurtarıcı Rab Mesih adıyla
Senin yüceliğine ve görkemine adıyorum;
tövbe için, Seni hoşnut eden şeyi
bilmek ve yapmak için,
bende hoşnut olmadığın alanları görmek
ve değişip yenilenmek için

Sana yaklaşıyorum,
beni bereketle;
orucum boyunca beni destekle,
hayatımdaki kurak alanları yeşert
ve hayatımın günleri boyunca
doğru, pak ve razı olduğun düşüncede kalayım
ve Senin arzuladığın yüreği edineyim;
öyle ki, sözlerimle ve işlerimle
her şeyde Sana pak bir tanıklıkta yürüeyim.
Kutsal Sözlerine
ve kutsal kilisene olan adanmışlıkta
beni ve halkını yenile;
ondalık, sunu, sadaka kurbanlarım,
dilek ve yakarışlarım Sana daima makbul olsunlar.
halkına çölde ve sürgünde daima yol gösteren,
koruyan ve aydınlatan Tanrımız RAB Sensin.
Sen kutsal kutsal kutsalsın. amin.

Her yeni günü, her yeni girişimi, her işimizi nasıl Rab'be sunuyor ve bereketlemesini istiyorsak, oruç için olan niyetimizi de Rab'bin önüne getirmeliyiz. İşlerimizin yoğunluğu içinde zaman zaman sabahtan akşama kadar bir şey yemediğimiz günler olduğunda bu neden oruç olarak kabul edilemiyor? Buraya kadar olan bölümlerden orucun aç kalmaktan öte bir şey olduğunu göz önüne aldığımızda, bu soruya vereceğimiz en iyi cevap sanırım **oruç tutacağımız o gün ya da günler, uzak duracağımız gıda ve içecekler için orucumuzun amacı için; ve oruç süresini belirlediğimiz zamanın Rab'be adanmasının yapılmamış olmasından dolayı** olacaktır.

Bu yüzden orucumuz Dua ile başlamalı, dua ile devam edip, dua ile noktalanmalıdır. Bu zaman süresince Kutsal Kitap okumak için fırsat yaratmaya çalışmalıyız.

Diriliş Bayramından (Paskalya) önceki orucun bir diğeri adı da Büyük Oruç'tur. Bu oruç kilise takviminde Alçalış Dönemi başlatan Kül Çarşambası ile ilan edilir.

Kül Çarşambası ile başlayan oruçlu dua ile alçalış günleri Diriliş Bayramı ile sona erer. Bu zaman süresince Oruç ve Dua ile kendini alçaltan Tanrı halkı başlıca **günah yüzünden insanın düşmesi, günah ve insanın mutluluğu kaybetmesi, deneme ve zafer, acı çekme ve zafer, alçakgönüllü hizmet, dua etmek ve sıkıntılar, acı çekmek ve kutsal yaşam, tövbe eden Kaybolan Oğul benzetmesi, Mesih ile fikir ayrılığı içindeki kişilerin çatışmaları** konuları hakkında düşünür ve Tanrı'nın bu büyük kurtuluşuna karşı günahattan dönmek ve tövbe üzerinde durulur.

Bu dönemin ortasında (Mid-Lent: Alçalış Ortası) düzenlenen bir ibadetten sonra eve çağırdığımız kilise üyeleri ile birlikte oruç bozulur. Bu haftada yoksul kimseler eve çağrılarak birlikte yemek yenir ya da uzakta oturanlara ihtiyaçlarına göre yiyecek paketleri gönderilir.

Temizlik nasıl Fıstık Bayramına hazırlanmanın bir parçası idiyse, ruhsal temizlik de Paskalya Yortusuna hazırlanmanın bir parçasıdır. Oruç Dönemi ev ve iş yerlerimizde bereket olsun, esenlik ve sağlık olsun diye iman kardeşleri ve kilise görevlilerini davet ederek yaptığımız özel dua toplantılarıyla dikkat çekicidir. Böylelikle başkalarıyla paylaşım dayalı dünyasal yaşam ve oruç, tövbe ve şükran duaları sıklığında ulaşabileceğimiz en üst noktada ruhani yaşam için olan gayretlerimiz el ele devam eder. Böylelikle Rab'bin gelişine hazır olmanın önemi vurgulanır ve evlerimiz ve iş yerlerimiz yeniden Rab'bin yüceliğine ve görkemine adanarak yaşadığımız yerlere ruhsal temizlik uygulanır.

Tövbe Öğretisine Bakış

Heidelberg İlmihali

2. Yaşamda ve ölümden bu tesellinin sevincinde ne bil- melisiniz?

Birincisi, günahım ve günahımın ıstırabım ne kadar bü-
yüktür,¹¹

ikincisi, günahlarımdan ve bunun ıstırabından nasıl özgür
kıldım,¹²

üçüncüsü, böyle bir kurtuluş için Tanrı'ya nasıl teşekkür
etmeliyim.¹³

¹¹ Romalılar 3:9-10, I. Yuhanna 1:10, ¹² Yuhanna 17:3, El-
çilerin İşleri 4:12, 10:43, ¹³ Matta 5:16, Romalılar 6:13,
Efesliler 5:8-10, II.Timoteos 2:15, I.Petrus 2:9-10

88. Gerçek tövbe ya da Tanrı'ya dönüş(*) neyi gerekli kılar?

İki şey;

eski benliğin ölmesi

ve yeni yaşama doğru yönelmesi.¹

¹ Romalılar 6:1-11, (I.Korintliler 5:7), II.Korintliler 5:17;
Efesliler 4:22-24, Koloseliler 3:5-10

(*) conversion: din değiştirme, değişme.

89. Eski benliğin ölmesi nedir?

Artan bir şekilde nefret ederek,

gerçekten günahattan dolayı üzüntü duymak

ve bunlardan dönmektir.²

² Mezmur 51:3-4, 17, Yoel 2:12-13, Romalılar 8:12-13,
II.Korintliler 7:10

90. Yeni benliğin yeni yaşama yönelmesi nasıldır (ne- dir)?

Mesih aracığı ile Tanrı'da bütün kalple sevinç,³
ve Tanrı'nın yapmamızı istediğı gibi
her tür iyi olan şeyi yapmanın hoşnutluğunu duymaktır.⁴

³ Mezmur 51:8, 12, İşaya 57:15, Romalılar 5:1; 14:17

⁴ Romalılar 6:10-11, Galatyalılar 2:20

Oruç ile başladığımız tövbe ve alçalış yolu her bir kişinin kendisine dikkatlice bakması ve yaşamlarını Kutsal Yazılar'a göre düzeltmeye çalışması gerektiğine göre, “**tövbe**” dediğimiz zaman neleri düşünmemiz gerektiğı konusuna dikkatlice bakmamız gerekmektedir.

Günahlarından üzüntü ve pişmanlık duymanın yanında kişinin devam etmekte olan zayıflıklarının farkına varması önemli bir adımdır. Kişiler bu şekilde benliğe ölmeye çalışarak günahın yolundan dönmeye çalışırlar. Böylece Kutsal Kitap ve dua ile özel olarak geçirdikleri zamanda adanmışlıklarını yeniler ve kararlı bir şekilde Tanrı'nın emirlerine ve yasaklarına daha uygun bir şekilde yaşamaya çalışırlar. Bu da dünyasallıkta yaşayan bir kişi ile Tanrısallıkta yaşayan bir kişi arasındaki farkı anlatan **1. Mezmur**'daki ifadeleri hatırlatmalıdır. Bu bereketlenmiş kişi **kötülerin öğüdünü dikkate almaz, günahkarların gittiğı yolda durmaz, Tanrısız değerlerle ve Tanrı ile ilgili şeyleri küçümseyenlerle paydaşlığı bulunmaz.** Bu yüzden de hayatı Tanrısız bir düzen içine girmiştir:

**1 Ne mutludur o adam ki,
Kötülerin öğüdü ile yürümez,
Ve günahkarların yolunda durmaz,
Ve alaycıların derneğinde oturmaz;
2 Ancak zevkini RABBİN Yasasından alır
Ve gece gündüz O'nun yagasını derin düşünür.
3 Böyleleri akar sular yanında dikilmiş ağaç gibidir,
Meyvesini mevsiminde verir;*

*Ve yaprağı solmaz
Ve her yaptığı işinde başarılı olur*

Benzer bir yaklaşımı Filipililer Mektubu'nda da görmekteyiz. Böylece **Tövbe ve Alçalış** ile hayatımızı düzelterip geldiğimiz yeni noktadan daha da ileriye gitmemiz amaçlanır:

Filipililer 3: ¹²Beklenen amaca şimdiden vardığımı savunmuyorum, ne de yetkinliğe şimdiden erdiğimi bildiriyorum. Ama erişebilmek için bunu kovalıyorum. Mesih İsa beni kendisine bu amaçla kazandı.

¹³Kendimi ödülü kazanmış biri yerine koymuyorum kardeşlerim. Ancak yaptığım tek şey şu: Geridekilere aldırış etmesizin ileridekilere uzanıyorum.

¹⁴Yücelik çağrısıyla ilgili ödülün ardından dosdoğru amaca koşuyorum. Mesih İsa bağlılığında Tanrı'nın çağrısıdır bu.

¹⁵Ruhsal yönden yetkin olanlarımızın düşüncesi bu olmalı. Ama başka düşüncedeyseniz, Tanrı size gerekeni açıklayacaktır. ¹⁶Önemli olan şu ki, ulaştığımız aşama neyse bu aşama uyarınca ilerleyelim.

Çünkü “*tövbe etmek*” bir şeyi itiraf etmekten öte, itiraf edilen günahların tam tersi yönünde gitmeyi gerektirir. Çünkü “*samimi tövbe, itiraf ve alçalış*” Tanrı'ya karşı suç işlemiş olduğumuzu kabullenmektir. Böylece günahın kötülüğü konusunda Tanrı ile aynı fikirde olmak; günahımızın Kutsal Ruh'u kederlendirdiğini kabullenerek ve günahtan üzüntü duyarak Mesih'teki merhamet ve bağışlamaya sarılmakla Tanrısal yaşama döneriz.

Böylece tövbe ve alçalış bizlerin Tanrı ile birlikte yürüme kararlılığı içinde yaptığımız bir şeydir.

Westminster Uzun İlmihal 76. Yaşama götüren tövbe

nedir?

Yaşama götüren tövbe kurtaran bir lütuftur, Ruh ve Tanrı Sözü aracılığıyla günahkarın yüreğinde var edilir, bu şekilde kendi günahlarının sadece tehlikesi karşısında değil, ama görüntüsü ve hissi ve ayrıca bunların pisliği ve kötülüğü karşısında ve Tanrı'nın tövbekarlara Mesih'te sunduğu merhameti algılayarak günahkar, günahları yüzünden öylesine üzülür ve onlardan nefret eder ki, bunların hepsinden Tanrı'ya döner, yeni itaatin tüm yollarında sürekli O'nunla birlikte yürümeyi amaçlar ve çabalar.

Kutsal Yazılar'a Bakış ve Dua

Bu bölümde yer alan Günlük Okuma Takvimleri sadece bizde düzenli bir okuma alışkanlığı geliştirmek için değildir. Aynı zamanda okuduğumuz bu ayetleri en derin anlamları ile düşünmeli ve bunları dualarımızın birer parçası haline getirmeliyiz. Rab'bin Duası ve On Emir ayetlerini birer dua olarak nasıl kullandığımıza bakalım:

I. Rab'bin Duası ve Mezmurlar ile Dua Edelim

(7:17; 9:2, 11; 18:46, 49; 21:13; 22:3; [41:13; 72:19; 89:52; 106:48])

Göklerdeki Babamız! Adın kutsansın:

*Kral olan Babamız,
Senin egemen gücünü ve sonsuz görkemini överiz.
Sen iyi ve kutsal Babasın.*

Sana yücelik sunmaya gücümüz yetmez, Senin kutsal adını övmeye sözümüz yetmez. kutsal olan adını daima onurlandırmak için bizleri lütfunla yönlendir.

Senin emirlerine itaat ederek daima Seni onurlandırmak için bizleri bereketle. Büyük işlerini ilan ederek Seni da-

ima onurlandırmak için bizleri yenile. Düşüncemizle, sözlerimizle, işlerimizle Seni daima yüceltelim diye bizleri destekle.

Bilgisizliğin karanlığı yıkılsın ve inkarcılık kalksın diye her şeyi egemen gücünle yenile; ve bizleri kutsal adının yüceliği için kullan. İyi olan Babamız, Sen kutsalsın. *Mesih adıyla, Kutsal Ruh'un gücünde Sana dua ederiz.*

...

*7:17 Doğruluğun için şükrederiz
Yüce adını ilahilerle överiz.*

Hükümranlığın gelsin:

*Kral olan Babamız,
Senin egemen gücünü ve sonsuz görkemini överiz.
Sen iyi ve kutsal Babasın.*

Günahın ve şeytanın baskısından bizleri koru. Zayıflığımızı, kötülüğü ve bencilliği seven doğamızı gücünle değiştir.

Şeytanın, benliğin ve dünyanın karanlığını Kutsal Müjde'nin ışığı ile dağıt; Kutsal Müjde dünyada yayılsın diye kiliseni Müjde'ye hizmetinde güçlendir. Tövbemiz meyve versin, tövbekar kulların kutsallıkta bütün uluslara teşvik olsun; zayıflıklarımızı gücünle bina et ki, Mesih aklımızda, Mesih yüreğimizde olsun; Mesih yaşamlarımızda görülsün diye kiliseni güçlensindir; Senin egemenliğin yüreklere gelsin ve yaşamlarımızda görülsün. Kutsal egemenliğin yaşamlarımızda övülsün; kutsal egemenliğin yaşamlarımız aracılığı ile dünyada görülsün. Kutsal olan Babamız, dua ve yalvarışları duyan Sana övgü, yücelik ve tapınma sunarız. *Mesih adıyla, Kutsal Ruh'un gücünde Sana dua ederiz.*

...

*9:2 ey sevinç veren Yüceler Yücesi Rab,
adını ilahilerle överiz.*

Gökte olduğu gibi, yerde de isteğın uygulansın:

Kral olan Babamız,

Senin egemen gücünü ve sonsuz görkemini överiz.

Sen iyi ve kutsal Babasın.

Senin kutsal olan isteğini aramakta zayıfız; Senin kutsal olan isteğini bilmekte ve kutsal emirlerini yapmaktada güçsüzüz.

Kutsal emirlerini yapmaktan zevk almayı bizlere öğret.

Kutsal emirlerin karşısında yetersiz olduğumuz Senden gizli değildir; Kutsal emirlerine itaatsizlikten bizleri koru.

Halına kutsal sağlayışına daima şükreden bir yürek bağışla. Bizleri ruhsal körlükten, şikayet etmekten, isyandan koru; ağzımızı hamt ve övgüye aç.

Dünyanın yollarını bizlerden uzaklaştır ve krallığının yollarında adımlarımızı pekiştir. İşlerimizle, sözlerimizle Senin ışığında yürüyelim diye bizi bereketle; Senin emirlerinin kutsallığını dünyaya yansıtmak için bizleri yönlendir.

Her şeyde ve her zamanda kutsal olan isteğini bilmek ve boyun eğmek için bizi lütfun ile destekle. Bizlerde alçakgönüllülük çoğalt ki, sevinçle, sadakat, içtenlik ve adanmışlıkla göklerdeki melekler gibi Sana hizmet edebilelim. Göklerdeki Babamız, kutsal iradeni açtığın kilisen Seni daima över, kutsallığına övgüler sunar. *Mesih adıyla, Kutsal Ruh'un gücünde Sana dua ederiz.*

...

9:11 Sıyon'da oturan RAB,

harikalarını ilan ederiz

adını ilahilerle överiz.

Gündelik ekmeğimizi bize bugün ver:

Kral olan Babamız,

Senin egemen gücünü ve sonsuz görkemini överiz.

Sen iyi ve kutsal Babasın.

Günah ile bozulmuş doğamızı Sen bilirsin; suçlarımız Senden gizli değildir, bereketlerini yitirdik, iyiliklerine layık değiliz.

Kendi iyiliğimizle Seni hoşnut eden şeyi yapamayız, zayıfız; bütün iyi işlerimiz yetersiz; kendi iyiliğimizle bereketlerine layık olamayız.

Gündelik ekmeğimizi yüce lütfundan dileriz. Gündelik yaşamımıza yüce lütfunun desteğini dileriz. Bizlerde Senin kutsal sağlayışından hoşnut bir yürek yarat. Sadece Senden geleni kabul edebilmemiz için bizleri bereketle. Yaratan ve kurtaran Babamız, kutsal sağlayışının desteği için Sana şükürler olsun. *Mesih adıyla, Kutsal Ruh'un gücünde Sana dua ederiz.*

...

18:46 Kayamız RAB'be övgüler olsun!

18:49 O'nun kutsal adını ezgilerle överiz.

Ve bize karşı suç işleyenlerin suçunu bağışladığımız gibi sen de bizleri bağışla:

Kral olan Babamız,

Senin egemen gücünü ve sonsuz görkemini överiz.

Sen iyi ve kutsal Babasın.

Senin önünde daima suçluyuz, günahlarımız çoktur; Senin kutsal adaletine ölüm borçluyuz; kendi gücümüzle kurtulamayız, kendi işlerimizle kurtulamayız, Sana daima borçluyuz; iyiliklerini şükranla ilan edelim diye halkını bereketle.

Kutsal huzurunda Mesih aracılığında bağışlanma ve günahattan özgürlük diliyoruz; bizi Sevgili'de kabul et, gündelik hatalarımızı Mesih'in itaatinde ört, bizleri merhametinin esenliğindeki sevinçle doldur.

Başkalarını bağışlayabilmek için bizleri Mesih'in gücüyle kuşandır; öyle ki, Senden bağışlanma dilenmeye cesaretimiz tam olsun, Senin huzuruna geldiğimizde sevincimiz tam olsun. İyi olan Babamız, sonsuz merhametin ve lütfekar şefkatin için Sana övgüler olsun. *Mesih adıyla, Kutsal Ruh'un gücünde Sana dua ederiz.*

...

*21:13 ya Rab, büyük gücünle yüceliğini göster,
sonsuz kudretini ezgiler, ilahilerle överiz.*

Günahla sınanmamıza olanak bırakma. Bizleri kötüden kurtar:

*Kral olan Babamız,
Senin egemen gücünü ve sonsuz görkemini överiz.
Sen iyi ve kutsal Babasın.*

Bilge olan Babamız, en doğru ve en kutsal Sensin, lütfekar elin ile her şeyi yönetirsin, her şeye hükmedersin, daima iyilik için işlersin. Koruyan gücün için Sana şükürler olsun.

Her şeyi kutsal ve adil isteğine göre düzenlersin. Şeytana, dünyaya ve benliğe yenildiğimizde, saldırıya uğrayıp ayartıya düştüğümüzde Senin adını çağırırız; Sana sığınırız, koruyan ve kayıran gücün için Sana şükürler olsun.

Benliğimizin düşkünlüğü yüzünden her zaman düştük; zayıflık ve dikkatsizlikle her ayartı yolarına saptık; direnmek için gücümüz yoktur, Senin adını çağırırız; güvenimiz Sanadır.

Kötü olana karşı kendi gücümüzle savaşamayız, Kutsal Baba, kötülüğün gücünü bağla, zayıf benliğimizi sakın ve güçlü kıl. Bizim için Sen savaş.

Düşmemek için etrafımıza kutsal meleklerinin ordugahını kur. Gunahtan, ayartıdan, kötülükten bizleri özgür kıl. Bizim yerimize Sen savaş. Kutsal orduların Rabbi, sığınağımız ve zaferimiz Sensin; Sana övgüler olsun. *Mesih adıyla, Kutsal Ruh'un gücünde Sana dua ederiz.*

...

*22:3 Sen kutsal Babasın,
İsrail'in övgüleri üzerine taht kuran Sensin;
Sen kutsalsın.*

**Çünkü egemenlik,
güç ve yücelik sonsuzlara dek Senindir:**

*Kral olan Babamız,
Senin egemen gücünü ve sonsuz görkemini överiz.
Sen iyi ve kutsal Babasın.*

Yüce olan Babamız, Dualarımızı, yakarışlarımızı bizlerin iyiliğinden dolayı değil sonsuz sevginle kabul edersin. Övgülerimizi ve şükranlarımızı büyük merhametinle kabul edersin.

Sonsuz egemenliğin, sonsuz gücün sahibi Sensin. İsa Mesih'te bizleri kendi halkın olarak seçtin. Sana şükürler olsun; bizler Senin halkınız, otağının koyunlarıyız. Sana övgüler olsun, büyük gücünle halkına yardım edersin. Sana övgüler olsun, adından korkanları, Sana imanla yaklaşanları bereketlersin.

İsteğine uygun dileklerimize cevap verirsin. *Mesih adıyla, Kutsal Ruh'un gücünde Sana dua ederiz.*

...
*Egemenlik, güç ve yücelik sonsuzlara dek Senindir,
ey Baba, Oğul ve Kutsal Ruh;
şimdi ve sonsuza kadar tek olan Tanrımız,
Sana yücelik olsun.
Şimdi ve daima,
kilisenin övgüleri üzerinde taht kuran Rabbimiz
Sana övgüler olsun.*

Amin:

*Kral olan Babamız,
Sen iyi ve kutsal Babasın.*

Kutsal olan Babamız, Sana yakaranlara, Sana ima ile açanlara daima lütufkarsın; Senden dileyenlere iyi armağanlar verirsin. Sana övgüler olsun, Sen kutsalsın.

Bizleri yakarışlarını dinlersin. Kullarına hor bakmazsın. Bizim Sana olan sevgimizden daha büyük bir ölçüde bizlere bereketler bağışlarsın.

Kutsal olan isteğine uygun olan yakarışlarımıza duy ve

bereketle. Kutsal isteğine uygun bir şekilde yaşamamız için bizleri bereketle. **Amin.**

Mesih adıyla, Kutsal Ruh'un gücünde Sana dua ederiz.

...
41:13 *Öncesizlikten sonsuza dek,
Övgüler olsun İsrail'in Tanrısı RAB'be!*

Amin! Amin!

72:19 *Yüce adına sonsuza dek övgüler olsun,
Bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle dolsun!*

Amin! Amin!

89:52 *Sonsuza dek övgüler olsun RAB'be!*

Amin! Amin!

106:48 *Öncesizlikten sonsuza dek,
İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun!*

Bütün halk, "Amin!" desin.

RAB'be övgüler olsun!

II. On Emir ile Dua Edelim

I. Karşımda başka ilahların olamayacaktır.

(Yuhanna 17:3, Yakup 1:17, Efesliler 5:5)

Yüce olan Tanrımız, sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımaktır. Mesih'in egemenliğindeki kutsal mirasını bizlere layık gördün, Seni överiz. Her zaman Sana güvenmeyi bizlere aşıl, her mükemmel armağanın sahibi olan Seni alçak gönülle ve sabırla beklemeyi bizlere öğret. Seni bütün kalbimizle sevmeyi ve Senden korkmayı bizlere öğret, öyle ki, sözlerimiz ve işlerimiz Sana layık olduğun saygıyı sunsun...

*Yüce olan Tanrımız, **Karşımda başka ilahların olamayacaktır** diye emrettin.*

*her gün düşüncelerimizle, her gün sözlerimizle, her gün işlerimizle Sana karşı günah işledik. On Emrin karşısında suçluyuz. ya Rab, merhamet eyle. **Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'ta tek olan Tanrı'nın Adıyla. Amin.***

II. Kendine gökte, yerde ya da sularda yaşayan canlıya benzer put yapmayacaksın.

(Yuhanna 4:23-24, Mezmur 86:8; 89:8, I.Samuel 15:22)

Yüce olan Tanrımız, Gökte ve yerde olan her şeyin sahibi olan Senin görkemini överiz. Seni yaratılmış olan şeylerle aramaktan korkarız, Sana yaratılmış şeyler aracılığı yaklaşmaktan korkarız. Övülmeye ve tapılmaya tek layık olan Sana her zaman ve her yerde, ruhta ve gerçekte tapınma sunabilmemiz için bizleri berekle. Yerde ve gökte Sana benzeyen bir şey yoktur, Sen her şeye egemensin, Senin gibi güçlü bir Rab yok, Sen kutsalsın. Bütün kurbanlardan daha fazla kullarının itaatinden hoşnut kalırsın. Sana olduğumuz gibi geliriz; övgümüzle ve tövbemizle Sana olduğumuz gibi geliriz; zayıflıklarımız, güçsüzlüklerimiz ve günahlarımızla Sana Mesih aracılığında Sana geliriz; bizleri yürek tutkularımızdan, putlardan koru...

Yüce olan Tanrımız, **Kendine gökte, yerde ya da sularda yaşayan canlıya benzer put yapmayacaksın** diye emrettin.

*her gün düşüncelerimizle, her gün sözlerimizle, her gün işlerimizle Sana karşı günah işledik. On Emrin karşısında suçluyuz. ya Rab, merhamet eyle. **Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'ta tek olan Tanrı'nın Adıyla. Amin.***

III. Tanrın Rab'bin adını boş yere ağzına almayacaksın.

(Matta 5:37, Levililer 24:10-17, Levililer 19:12, İşaya 45:23)

Yüce olan Tanrımız, Senin görkemli adını överiz. Senin kutsal adını doğruluk ve kutsallıkta kullanmayı bizlere öğret. Ağzımızı kötü sözlere değil, yanlış sözlere değil, kutsal adınla övgüye aç diye dua ederiz. Halkını lanet etmekten, yalandan, küfürden koru. Öyle ki, Senin kutsal adın bütün yaşamımızda kutsal kılınsın. Öyle ki, Senin kutsal adına her zaman övgü getirelim; Sana daima saygı ve korkuyla tapınalım...

*Yüce olan Tanrımız, **Tanrın Rab'bin adını boş yere ağzına almayacaksın** diye emretti.*

*her gün düşüncelerimizle, her gün sözlerimizle, her gün işlerimizle Sana karşı günah işledik. On Emrin karşısın-da suçluyuz. ya Rab, merhamet eyle. **Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'ta tek olan Tanrı'nın Adıyla. Amin.***

IV. Şabat gününü kutsal sayarak (takdis et) hatırla.

(Tesniye 6:4-9, Yeremyanın Mersiyeleri 3:23, I.Korintliler 16:2)

Yüce olan Tanrımız, bize armağan ettiğin Şabat günü için Sana şükürler olsun. Seni aramamız, Seni düşünmemiz, Seni öğretmemiz, Sana tanıklık vermemiz için verdiğin Şabat günleri boyunca Sana olan hizmetimizi yenile. Her sabah yenilenen lütfun ile bizleri hayatızın günleri boyunca Sana adanmış bir yaşam için bereketle. Merhameti yoksullarla paylaşmak için bizlere Mesih'in yüreğini bağışla. Öyle ki, hatalardan, yanlışlardan dönmüş ve yenilenmiş olarak Mesih'in egemenliğindeki sonsuz Şabatı şükran ve sevinçle bekleyelim...

*Yüce olan Tanrımız, **Şabat gününü kutsal sayarak (takdis et) hatırla** diye emretti.*

*her gün düşüncelerimizle, her gün sözlerimizle, her gün işlerimizle Sana karşı günah işledik. On Emrin karşısın-da suçluyuz. ya Rab, merhamet eyle. **Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'ta tek olan Tanrı'nın Adıyla. Amin.***

V. Babana ve annene saygı göster.

(Romalılar 13:1-2)

Yüce olan Tanrımız, anne ve babamızı onurlandırmamızı istedin. Sana olan sevgimizi güçlendir ve itaatimizi yenile diye dua ederiz. Öyle ki, büyüklere hürmette, yardımda ve onları onurlanmada da Sana hizmet sunmuş olabilelim. Üzerimizdeki bütün yetkililere, üzerimizdeki yönetime daima isyankarlık-

tan uzak bir şekilde bakabilelim diye Tanrı halkını bereketle ve halkına sabırlı bir şekilde yaşamayı öğret...

*Yüce olan Tanrımız, **Babana ve annene saygı göster** diye emrettin.*

*her gün düşüncelerimizle, her gün sözlerimizle, her gün işlerimizle Sana karşı günah işledik. On Emrin karşısında suçluyuz. ya Rab, merhamet eyle. **Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'ta tek olan Tanrı'nın Adıyla. Amin.***

VI. Katletmeyeceksin.

(Matta 26:52, Efesliler 4.26)

Yüce olan Tanrımız, yaşam armağanı için Sana şükrederiz. düşüncelerimizle, sözlerimizle bizleri hakareten koru, insanların öfkesini uyandırmaktan koru. Öldürme fikrinin aklımızı ve yüreğimizi lekelemesine izin verme. Öfkenin yüreklerimizi Kutsal Yazılara körleştirmesine izin verme. Başkaları da Senin kutsal emirlerine itaat edebilsin diye Tanrı halkını uluslara teşvik için kullan. Pak sözlerle, iyilik ve kutsallığın başka kimselerde de etkin olması için adımlarımızı bereketle, tanıklığımızı güçlendir. Yaşam tehlikesi yaratmaktan bizleri koru. İnsanlık ailesini kendimiz gibi sevebilmeyi bizlere öğret...

*Yüce olan Tanrımız, **Katletmeyeceksin** diye emrettin.*

*her gün düşüncelerimizle, her gün sözlerimizle, her gün işlerimizle Sana karşı günah işledik. On Emrin karşısında suçluyuz. ya Rab, merhamet eyle. **Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'ta tek olan Tanrı'nın Adıyla. Amin.***

VII. Zina etmeyeceksin.

(Levililer 18:30, Mezmur 95, Matta 5:27-29)

Yüce olan Tanrımız, bizler Senin otlağının koyunlarıyız, bu yaşamda ve sonraki yaşamda Senin halkınız. Bizleri Kutsal Ruh'un tapınağı olarak seçtin, günlerimizin kirlilikten uzak olmasını istedin. Canımızı ve bedenimizi pak tutmamızı ister-

sin, iffetsizliği yargılsın. Halkını her kötölükten korusun, günle-
rimizi mesh et ki, kötü işlere karışmayalım, gözlerimizi mesh
et ki, kötü bakışlar bizden uzak olsun; sözlerimizi, düşüncele-
rimizi mesh et ki, kötü arzularla yüreğimiz kirlenmesin...

*Yüce olan Tanrımız, **Zina etmeyeceksin** diye emretti.*

*her gün düşüncelerimizle, her gün sözlerimizle, her gün
işlerimizle Sana karşı günah işledik. On Emrin karşısın-
da suçluyuz. ya Rab, merhamet eyle. **Baba, Oğul ve
Kutsal Ruh'ta tek olan Tanrı'nın Adıyla. Amin.***

VIII. Çalmayacaksın.

(Tesniye 25:13-16, Mika 6:9-11)

Yüce olan Tanrımız, bizlere Kutsal Yasayı verdin, bizleri kut-
sal antlaşman ile kendine ayırdın, Sana yücelik olsun. hile ve
yalanı bizden uzaklaştır, doğru ölçü ile malımız artsın, pak
yaşamlar ile Sözü'nün gerçekliği ilan edilsin diye Sana dua
ederiz. Senin emirlerinde yasaklanmış olan şeyler evimize ve
soframıza girmesin diye yüreklerimize paklık ver, gerçek zen-
ginliği göklerde aramak için bizleri bereketle. Yaşamlarımızı
komşularımızın iyiliği ve zenginliği için bereket olarak kullan,
bizlere ihtiyacı olan ile Mesih gibi paylaşan yürekler ver. Öyle
ki, atamız İbrahim gibi bizler de başkalarına bereket olabile-
lim...

*Yüce olan Tanrımız, **Çalmayacaksın** diye emretti.*

*her gün düşüncelerimizle, her gün sözlerimizle, her gün
işlerimizle Sana karşı günah işledik. On Emrin karşısın-
da suçluyuz. ya Rab, merhamet eyle. **Baba, Oğul ve
Kutsal Ruh'ta tek olan Tanrı'nın Adıyla. Amin.***

IX. Komşuna karşı yalan tanıklık etmeyeceksin.

(Mezmun 5:5-6; 50:19-20)

Yüce olan Tanrımız, kötölükten nefret eder, yalan söyleyenleri
yok edersin, iyiliği seversin. Sözlerimizi ve tanıklığımızı doğ-

rulukla, alçak gönüllülükle bereketle; iftirayı, dedikoduyu, adaletsiz yargıyı bizlerden uzaklaştır. Kötü yollardan kaçmayı ve Senin kutsal öfkenden korkmayı bizlere öğret. Senin kutsal gerçeğini sevmeyi, gerçeğinde kalıp gerçeğine tanıklık vermeyi bizlere öğret...

*Yüce olan Tanrımız, **Komşuna karşı yalan tanıklık etmeyeceksin** diye emrettin.*

*her gün düşüncelerimizle, her gün sözlerimizle, her gün işlerimizle Sana karşı günah işledik. On Emrin karşısında suçluyuz. ya Rab, merhamet eyle. **Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'ta tek olan Tanrı'nın Adıyla. Amin.***

X. Komşunun evine göz dikmeyeceksin.

(Mezmun 19:7-14, 139:23-24, Yakup 3:14, 16, Romalılar 7:7-8)

Kutsal olan Babamız, canımızı tazeleyen ve bize bilgelik veren yasan için Sana şükürler olsun. Kutsal Yazılardan yanlışlarımızı görmeyi bizlere öğret. Öyle ki, Senin emirlerine karşı isyandan, itaatsizlikten canımız uzak olsun. Seni gücendiren kaygılarımızdan bizi kurtar. Sahip olduklarımızla hoşnut olmayı bizlere öğret. başkalarında olanı kıskanmaktan halkını koru. Günahtan nefret etmeyi, kötü yürek arzularından kaçınmayı bize bağışla; açgözlülük ile bencil isteklerden halkını koru...

*Yüce olan Tanrımız, **Komşunun evine göz dikmeyeceksin** diye emrettin.*

*her gün düşüncelerimizle, her gün sözlerimizle, her gün işlerimizle Sana karşı günah işledik. On Emrin karşısında suçluyuz. ya Rab, merhamet eyle. **Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'ta tek olan Tanrı'nın Adıyla. Amin.***

Günlük Okuma Takvimi İçin Dua Konuları

Oruç günlerimiz boyunca belirli bir konu üzerinde dua edebi-

leceğimiz gibi, her gün için başka bir dua konusu da belirleyebiliriz. Örnek olarak hazırlanan **günlük dua konuları takvimini** sizin kendi kilise ve kişisel ihtiyaçlarınıza göre düzenleyebilirsiniz:

Tövede meyve vermek
Bekarların evliliği
Kilise birliği
Adanmış kilise hizmetkarlarının çoğalması
Türkiye kiliselerinin büyümesi
Pastörler, diakonlar, öğretmenler, müjdeciler
Kilise içinde daha derin bir sevgi, anlayış
Kutsal Ruh'un Tanrı halkının yüreğini yenilemesi
Gücünü sevgiden alan önderler ve kiliseler
Kilisenin bağladığı kötülük bağlansın
Kilisenin çözdüğü bereket çözülsün
Hristiyan gençlerin arkadaşlığı, evlilikler
Ruhta birlik / kilise ve aile birliği
Hristiyanların iş ile ilgili sorunları

Kiliseleri ziyaret edip dua isteyen her bir can için
Hastalar, sıkıntıda olanlar, hapisanede olanlar için
Tövede meyve vermek /sevgi / başkalarını sevmek
Tövede meyve vermek / sevinç / esenlik/
Tövede meyve vermek / sabır
Tövede meyve vermek / düşmanlarımızı sevmek
Tövede meyve vermek / başkalarının yüklerini taşımak
Tövede meyve vermek / şefkat / başkalarına yardım
Kiliseye maddi destek olan herbir can için
Tövede meyve vermek / bağlılık / Tanrı'ya adanmışlık
Tövede meyve vermek / yumuşak huyluluk / kardeşlere hizmet
Büyüyen çocuklarımız için
Benliğin işlerine ölmek için
Hristiyan ailelerin sorunları, tanıklığı, hizmeti
Devletimizi yönetenler / yasa koyucular / yasa uygulayıcılar

Sorunlu insanlar / fiziksel ve ruhsal sağlık
Tanrı'nın kiliseyi yenilemesi / yeni evliliklerle bereketle- mesi
Ailemize esenlik, sağlık, bereket / kilisenin parlaması
Tapınma ve dua zamanlarının bereketi için
Affetmek, bağışlamak / düşmanları sevmek
Geçen bir yıl boyunca tanıştığımız insanlar için
Bu ülkenin mevsimleri, toprağının ürünleri / yoksulluk
Kutsal Yazılar'ı okuma aşkı ve anlamak için hikmet
İman, ümit ve sevgi tanıklığında adanmışlık dolu bir yaşam
Yerine getirmediğimiz sözleri ve yeminleri hatırlayalım
Bozduğumuz yeminleri hatırlayalım
Tanrı'nın on emri için düşünüp tövbe edelim
Herdurumda şükredenlerden olmak
Rab'bin bizde yapmak istediği şeyleri görmek / itaat etmek
Sakin, huzurlu ve sürekli bir dua hayatı
Kutsal Yaşamı ulusların gözünde çekici kılan bir yaşam

Günlük Okuma Takvimi

+ Kül Çarşambasından Sonra

Perşembe / Yunus 3:1-4:11

Cuma / Hakimler 2:10-22,

Cumartesi / Hakimler 8:22-28, 33-34

Alçalış Dönemi I. Pazar

Çıkış 20:1-17, Mezmur 19

Pazartesi / II. Tarihler 21:5-6, 11-15, 19-20

Salı / İşaya 57:1-5, 8-9, 11, 13

Çarşamba / İşaya 57:2, 11, 13-15, 20-21

Perşembe / Yeremya 2:4-9, 11, 13, 19-22, 32, 35

Cuma / Yeremya 3:1-3, 13-15, 19-20, 22

Cumartesi / Yeremya 5:1-2, 6-7, 11, 14, 17-25

Alçalış Dönemi II. Pazar

Tesniye 6, Mezmur 106:6-8, 13-14, 21, 36, 39-42, 45-48

Pazartesi / Yeremya 7:1-2, 5-11, 15, 25-26, 29

Salı / Yeremya 9:2-5, 7-9, 11, 13-17, 23-24

Çarşamba / Yeremya 13:15-16, 22-27

Perşembe / Hezekiel 6:1, 3-5, 7-11, 14

Cuma / Hezekiel 16:1-10, 14-16, 20-22, 52, 58-63

Cumartesi / Hezekiel 23: 1-2, 4-6, 11-13, 35-39, 46-49

Alçalış Dönemi III. Pazar

Tesniye 7, Mezmur 106:6-8, 13-14, 21, 36, 39-42, 45-48

Pazartesi / Hoşeya 1:2-10

Salı / Hoşeya 2:2-3, 5-7, 9-10, 13-20, 23

Çarşamba / Hoşeya 4:1-4, 12-19

Perşembe / Hoşeya 5:2-7, 12-15

Cuma / Hoşeya 6;

Cumartesi / Hoşeya 7:1-4, 7-10, 13-16

Alçalış Dönemi IV. Pazar

Tesniye 8, Mezmur 106:6-8, 13-14, 21, 36, 39-42, 45-48

Pazartesi / Hoşya 9:1, 7, 11-17

Salı / Nahum 3:4-7, 11-12, 15-19

Çarşamba / Çıkış 34:1-7, 11-12, 15-16, 27-28

Perşembe / Yeremya 22:1-9, 13-17

Cuma / Yeremya 18:1-11

Cumartesi / Yeremya 22:1-9, 13-17

Alçalış Dönemi V. Pazar

Tesniye 9:13-10:5, Mezmur 106:6-8, 13-14, 21, 36, 39-42, 45-48

Pazartesi / Yeremya 17:5-10 (1-10)

Salı / Mika 7:1-13, 18-20

Çarşamba / İşaya 52:13-53:6

Perşembe / İşaya 51:1-11

Cuma / Yeremya 29:1, 4-14

Cumartesi / II.Samuel 7:2-16

Karşılama Pazarı (Alçalış Dönemi VI. Pazar)

İşaya 50:4-9a, Mezmur 31:9-16; 73:22-28

Pazartesi / Yeremya'nın Mersiyeleri 1:1-2, 6-12

Salı / Yeremya'nın Mersiyeleri 1:17-22

Çarşamba / Yeremya'nın Mersiyeleri 2:1-9, 14-17

Perşembe / Yeremya'nın Mersiyeleri 3:1-9, 19-33

Cuma / Yeremya'nın Mersiyeleri 3:37-58

Cumartesi / Eyüp 14:1-14

KAYNAKÇALAR

- Mesih'in Oruç Hakkındaki Öğretisine Bakış: Ferguson, Sinclair B., *Let's Study Mark, The Banner of Truth Trust,*

1999.

- **Tablo (Sayfa 64-67):** Birght, Bill, *The Transforming Power of the Fasting and Prayer*, Orlando, New Life, 1997 s.197-198.”

- **Yakup Mektubu 5. Bölüm:** *İncili'in Yakup Bölümü*, William C. De Vries, Ön Asya Yay. Ekim 2000.

- Calvin, John, *Institutes of the Christian Religion*, Vol. 2. Edited by John T. McNeill, Translated and Indexed by Ford Lewis Battles, The Library of Christian Classics Vol. 20. Philadelphia, Westminster. 1960.

- Packer, J. I., *Keep in step with the Spirit*, Grand Rapids, Fleming H. Revel, 1984.

- Prince, Derek, *Oruç*, Müjde Yayıncılık, 1995